

Numărul 100 Numărul 100

Anul XV Nr. 3 (100) 2004

Marina Română

Revista Forțelor Navale Române

Apare la două luni

36 de pagini

37.000 lei

www.fortele-navale.ro



Ochiul Flotei

la Ziua Marinei Române

Tuturor **marinarilor** le urăm, de **ziua lor, performanțe profesionale, realizări personale și vântul cel bun!**



Ziua Marinei Române

15 august 2003. Sosirea zeului Neptun în portul Constanța la Ziua Marinei.

(foto Valentina Ciucu)



Ziua Marinei Române

15 august 2003. În portul Constanța
are loc parada navelor cu vele.

(foto Bogdan Dinu)



Ziua Marinei Române

15 august 2003. Parada navelor cu vele. În fundal, N.S. *Mircea*.
(foto Bogdan Dinu)



Ziua Marinei Române

15 august 2003. Actualul contraamiral de flotilă (r) Petre Zamfir explicând presei semnificația Zilei Marinei.
(foto Bogdan Dinu)



Ziua Marinei Române

15 august 2003. Fregata *Mărășești* „ocupată“ de public pe toată durata manifestărilor din portul Constanța.
(foto Bogdan Dinu)



Ziua Marinei Române

15 august 2001, Mangalia. Jocurile de artificii - deliciul publicului participant la spectacolele Callatis 2001.

(foto Muzeul Marinei Române)

GRUPUL MASS-MEDIA AL FORȚELOR NAVALE

Redactor-șef:

Locotenent-comandor
Ion BURGHIŞAN

e-mail: ion.burghisan@fortele-navale.ro

MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,
editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Secretar de redacție:

Maior Costel SUSANU

e-mail: costel.susanu@fortele-navale.ro

Redactori:

Bogdan DINU

e-mail: bogdan.dinu@fortele-navale.ro

Floare BRÂNZĂ

Mihaela SECELEANU

e-mail: mihaela.seceleanu@fortele-navale.ro

Fotoreporter: Valentina CIUCU

Traducere texte:

Locotenent-comandor Tănase ARAVA

ADRESA REDACȚIEI:

Hotelul Militar Constanța

B-dul Mamaia nr. 92

 0241 - 619 539 (redactor șef)
 0241 - 615 700 int. 172 (redacția)
 0241 - 619 539

e-mail: marina_romana@fortele-navale.ro

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

Ediția s-a încheiat pe data de
3 august 2004

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se
încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitate autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

B-00324

Tehnoredactarea și tiparul:

TRUSTUL DE PRESĂ
Cugetliber
CONSTANȚA

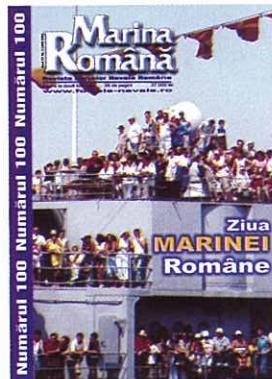
B-dul I.C. Brătianu nr. 5, Constanța

Tel: 0241 - 58 21 30, 58 21 19

e-mail: office@cugetliber.ro

DTP: Mircea TUDOR

Anul XV Nr. 3 (100) 2004



Coperta I: Ziua Marinei Române 2003, în portul Constanța. Fregata Mărășești „ocupată” de public.
(foto Bogdan Dinu)



Coperta IV: Ziua Marinei Române 2003, portul Constanța. În prim-plan echipajul fregatei Regele Ferdinand, prezentat pentru prima oară publicului.
(foto Ion Burghișan)

SUMAR



FORȚA NAVALĂ MULTIROL

Forță navală modernă, capabilă
să lupte și să învingă

4



COOPERARE REGIONALĂ

**BLACKSEAFOR - o forță
credibilă în Marea Neagră** 7



ȘTIRI DIN FLOTĂ

8

INTERVIUL REVISTEI

„Suntem expoñenii unei generañii de marinari...“

Interviu cu domnul comandor Sorin

Learschi, comandanul fregatei

Regele Ferdinand

10



INSTRUCÞIE

Navele purtătoare de rachete

Un nou început - transparenþă maximă

14

O nouă misiune pentru scafandrii EOD

Căutare și salvare

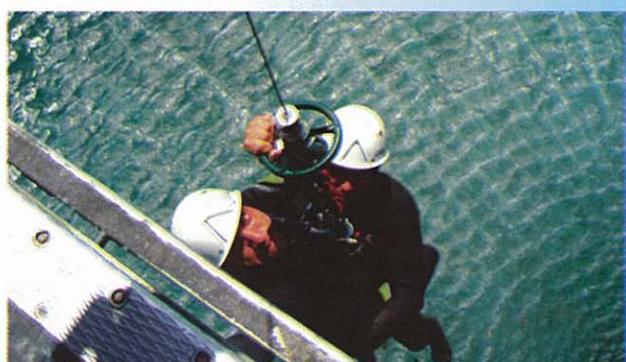
16



EVENIMENT

Revista Marina Română la numărul 100

18



PAVILION NATO

COOPERATIVE

PARTNER 2004

O provocare în Marea Neagră

20

STANAVFORMED

O structură deschisă

tuturor țărilor membre NATO

24



FOTOREPORTAJ

Un ambasador inedit

Nava - școală *Mircea*

26



PORTRET

90 de ani de viaþă...
o viaþă de marină

Comandor (r) Mihai Chiriþă

28

De la „Medalia Maritimă“
la ordinul și medalia
„Virtutea Maritimă“

30

FORȚA NAVALĂ MULTIROL

Forță navală modernă, capabilă să lupte și să învingă

Contraamiral

dr. Gheorghe MARIN

Şeful Statului Major al Forțelor Navale

Schimbările produse în mediul de securitate după **integrarea României în NATO** și ca urmare a **evoluției riscurilor asimetrice** în zona de interes au determinat regândirea contribuției Armatei la îndeplinirea obiectivelor politice de apărare. Procesul transformării Forțelor Navale, definirea obiectivelor acesteia și a căilor de îndeplinire se bazează pe considerentul asigurării unor capacitați militare întrunite echilibrate și rapid dislocabile, capabile să combată amenințări clasice și asimetrice pentru menținerea integrității teritoriale, păstrarea unității, suveranității și independenței statului român, consolidarea statutului de membru al NATO.

În acest sens, **componenta navală** a Armatei va contribui la îndeplinirea obiectivelor cuprinse în Strategia Militară

a României, prin dezvoltarea și angajarea în acțiuni militare a unei **FORȚE NAVALE MULTIROL** (FNM).

FORȚA NAVALĂ MULTIROL

Conceptul de FNM, izvorât din adaptarea obiectivelor Forțelor Navale Române în contextul **integrării României în NATO și a evoluției riscurilor asimetrice** în zona de interes, cuprind forța navală astfel încadrată, dotată și instruită încât să fie capabilă ca, utilizând un **număr redus de mijloace și personal**, să îndeplinească atât **mai multe tipuri de misiuni navale clasice**, cât și **noile misiuni** ce revin acestei categorii de forțe. Opțiunea este determinată de factori obiectivi legați de evoluția fenomenului militar, a tehnologiei navale, capacitatea economiei de a susține capacitați militare și, nu în ultimul rând, de calitatea resursei umane utilizate în forțele navale. Implicațiile esențiale ale acestei opțiuni se răsfrâng în perspectivă asupra Forțelor Navale în ansamblul lor.

Astfel, **personalul** va executa pregătire individuală multidisciplinară și va obține calificarea pentru exploatarea echipamentelor cu rol multiplu, cunoștințele și deprinderile necesare pentru planificarea și conducerea unui spectru larg de acțiuni militare, în deplină concordanță cu cerințele actelor normativ-legislativ.

Instrucția colectivă va realiza un echilibru corespunzător între formarea deprinderilor de executare a misiunilor clasice de război naval precum și a acțiunilor în sprijinul păcii, umanitare, de combatere a terorismului naval, a celorlalte amenințări asimetrice.

Capabilitățile operaționale ale echipamentelor și dotarea navelor în ansamblu vor asigura atât executarea misiunilor navale clasice cât și suportul necesar ducerii noilor tipuri de acțiuni.

Cadrul legislativ trebuie să confere dreptul angajării navelor militare și mijloacelor în acțiuni altele decât războiul, pentru a crea suportul juridic al interacțiunii cu elemente și structuri



NAVAL FORCES – BEYOND THE HORIZON

MULTITASK NAVAL FORCE

A modern naval force able to fight and to win

The latest changes occurred in security environment after Romania's integration in NATO and the asymmetrical risks evolution in the area of interest have determined a new view regarding the Armed Forces contribution in accomplishment of defense policy goals. The Naval Forces modernization process, shaping its goals and finding appropriate ways to reach them, are the main reasons for developing a balanced and rapidly detachable joined military capability. This modern force will be ready to fight against classical and asymmetrical threats, in order to maintain the territorial integrity, to preserve unity, sovereignty and independence of the state and to reinforce the NATO membership status. Therefore, the Naval component of Armed Forces will give its contribution to reach the targets stated in Romania's Military Strategy, developing and engaging in military actions a Multitask Naval Force (MNF).



năționale și internaționale ale societății civile.

Doctrina Forțelor Navale, manualele, regulamentele și standardele vor cuprinde principiile, procedurile și normele de conducere și executare a întregului spectru de misiuni și vor asigura cadrul normativ pentru toate tipurile de acțiuni navale militare și nemilitare.

Forța Navală Multirol va avea: ● structura și componenta optimă pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor ●

capabilități navale structurate pe nivele operaționale astfel încât să poată contribui la acțiuni militare în toate etapele desfășurării conflictelor ● prezență semnificativă în operațiile întrunite cu nave, subunități specializate și capacitate de susținere în teatru ● contribuție importantă la apărarea integrității teritoriului național, securitatea porturilor, obiectivelor și a căilor de comunicații navale, sprijinul autorităților naționale în domeniul na-

val ● deplină interoperabilitate cu celelalte categorii de forțe ale Armatei României, cu ceilalți parteneri în operații întrunite naționale și multinaționale ● potențial de modificare a nivelului capacității operaționale a forțelor și a capacitaților acestora în raport cu evoluția situației în plan strategic ● capacitatea de a exploata avantajele nivelului tehnologic al navelor pentru a obține succesul în misiuni în mod eficient.



ÎNTREBUINTAREA ÎN OPERAȚIE A FORȚELOR NAVALE

Forțele Navale au rolul de a apăra și promova interesele și drepturile suverane ale României la mare și pe fluviu, independent sau împreună cu alte forțe în cadrul creat de aderarea la NATO.

Forțele Navale acționează într-un nou mediu de securitate din zona de interes a României creat de consecințele următoarelor evoluții: ● integrarea României și Bulgariei în NATO și care alături de Turcia

democratizării, al respectării drepturilor omului și al dezvoltării economice, evoluții ce ar putea genera crize acute cu efecte destabilizatoare ● proliferarea noilor riscuri și amenințări de natură asimetrică: terorismul naval, traficul ilicit de mărfuri, substanțe periculoase, arme și persoane, migrația ilegală.

Evoluția mediului de securitate și dezvoltarea unor noi riscuri și amenințări specifice, inclusiv domeniului naval, impune schimbarea ponderii tipurilor de operații/acțiuni militare la care iau parte Forțele Navale. Se reduce numărul și amploarea posibilelor confruntări

complementarității cu forțele navale ale celorlalți aliați, cu condiția asigurării capacitații de susținere a acestei contribuții.

PERSPECTIVA DOTĂRII FORȚELOR NAVALE

Strategia de înzestrare a Forțelor Navale pe termen mediu și lung are în compunere programe de achiziții și modernizări ale căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri echilibrate de capabilități moderne necesare îndeplinirii noilor misiuni. Acestea vor asigura deplină interoperabilitate cu cele ale statelor membre ale Alianței, vor fi apte să execute un spectru larg de acțiuni navale, atât independent cât și împreună cu alte categorii de forțe. Principalele elemente ale strategiei sunt: ● completarea dotării cu fregate prin achiziționarea și, ulterior, modernizarea fregatelor Tip 22 ● dotarea fregatelor cu elicoptere ambarcate ● înlocuirea actualelor corvete cu nave de același tip moderne, multirol ● înlocuirea navelor dragoare cu nave vânătoare de mine ● dotarea cu o navă logistică pentru sprijinul fregatelor în teatrul de operații ● asigurarea de capabilități de transport naval strategic ● completarea echipamentelor specifice scafandrilor de luptă și infanteriei marine ● modernizarea echipamentelor de comunicații ● realizarea sistemului de supraveghere de la litoral SCOMAR.

Întregul proces de dotare cu mijloace, armamente și echipamente va trebui să urmărească respectarea următoarelor cerințe: ● eliminarea eterogenității prin reducerea numărului de tipuri de sisteme ● simplificarea logistică și menținării prin tipizarea calibrelor, munițiilor, propulsorilor și echipamentelor ● menținerea capacitații de efectuare a reparațiilor prin identificarea furnizorilor stabili de piese de schimb, muniții, componente ale echipamentelor și servicii ● scurtarea timpului necesar executării reparațiilor prin adoptarea sistemului modular în compunerea echipamentelor ● raport corespunzător necesitate-preț-calitate.

Procesul de reformă și de modernizare a Forțelor Navale va fi coordonat pe baza acestor cerințe și opțiuni, urmărindu-se realizarea obiectivelor din fiecare domeniu, în raport cu sprijinul cu resurse care va putea fi obținut.

Menținem lucrarea deschisă implementării evoluțiilor viitoare, dar urmărим principiile generale și obiectivul final, acela de a crea Forța Navală Multirol ca „*Forță navală modernă, capabilă să lupte și să învingă*“.

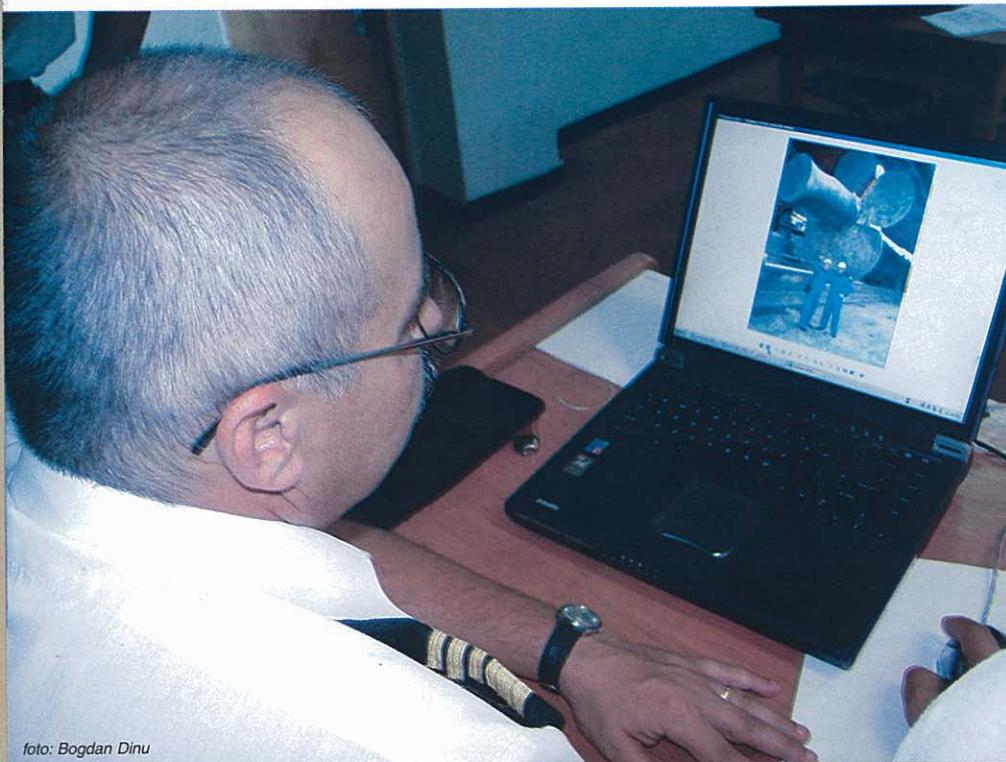


foto: Bogdan Dinu

sunt trei din cele șase state membre ale alianței riverane Mării Negre ● creșterea interesului NATO pentru zona Mării Negre ca regiune de flanc a Alianței și obligația României de a promova interesele acesteia în zonă ● definirea poziției specifice a celor trei state riverane nemembre ale NATO: Georgia - participantă în Parteneriatul pentru Pace și țintă a influențelor Turciei, S.U.A. și Federatiei Ruse; Ucraina și Federatia Rusă în relații aparte cu Alianța, stabilite prin acorduri specifice ● diminuarea considerabilă a pericolului apariției unei confunțări militare majore în regiune, ca urmare a dezvoltării dialogului politic și a cooperării între statele riverane în domeniul economic, naval, de securitate și încredere ● accentuarea preocupărilor statelor europene pentru exploatarea resurselor de hidrocarburi și posibilitatea producerii unor dezastre ecologice în mediul marin, pe fluviu și pe litoral ● posibile evoluții negative în plan subregional în domeniul

clasice (în care adversarii sunt forțe militare navale și aeriene), în favoarea acțiunilor militare și nemilitare în care sunt angajate forțe navale și structuri din afara Armatei, pentru anihilarea unor acțiuni ai căror autori sunt, de cele mai multe ori, persoane, grupuri și organizații nemilitare sau nave civile.

COMPONENTA FORȚEI NAVALE MULTIROL

Componerea FNM este determinată de necesitatea de a pune în echilibru cel puțin două cerințe esențiale: **forțe suficiente** pentru a îndeplini misiunile și **mobilitatea** (capacitatea de a se desfășura în timp scurt în teatrele de operații).

Suficiența forțelor va fi determinată de obligația de a participa la constituirea unei grupări de forțe navale în Marea Neagră sau Marea Mediterană pe principiul

BLACKSEAFOR

o forță credibilă în Marea Neagră



BLACKSEAFOR

an eligible force in Black Sea

The Black Sea Cooperation Naval Group, BLACKSEAFOR, will be activated this year for the 4th time since it has been founded. Romanian Navy will take part at this regional initiative with "Horia Macellariu" corvette commanded by lieutenant-comander Florin Tănase. The chief of BLACKSEAFOR Staff will be captain Niculae Vâlsan. Romania will be the host country for the activation ceremony and also will be in charge for BLACKSEAFOR, according to the alphabetical order rule of authority changing, next year. For the first time since it has been constituted, the Naval Task will visit the Black Sea Naval Bases in two stages; first stage is scheduled between 3rd of August and 28th of August and it consists in visits of Batumi, Novorossiysk and Sevastopol.

Locotenent-comandor Ion BURGHIŞAN

Evoluția complexității amenințărilor militare și asimetrice conduce, în mod firesc, la o adaptare pe măsură a capacitateilor de apărare. În același timp, mobilitatea „virusilor” pe de o parte și imprevizibilitatea totală a factorilor naturali pe de alta reclamă o mobilizare rapidă și precisă a forțelor de apărare. Din acest punct de vedere, inițiativele regionale de menținere a păcii se dovedesc a fi modalitatea cea mai eficientă de „strângere a rândurilor” în fața pericolelor.

Anul acesta, Grupul de Cooperare Navală din Marea Neagră, cunoscută și recunoscută în toate statele riverane sub denumirea de **BLACKSEAFOR**, se va activa pentru a patra oară. Conform acordului de constituire, Gruparea se reunește „la chemare”, adică atunci când misiunile sale de bază (umanitarie și de menținere a păcii) o reclamă sau o dată pe an pentru schimbarea comenzi.

Anul acesta, portul georgian Batumi va găzdui, pe data de 5 august, ceremonialul de activare a Grupării și schimbare a comenzi acesteia. Țara gazdă, Georgia, va desemna comandanțul Grupării, în timp ce reprezentantul României în stafful de conducere, comandanțul Niculae Vâlsan, va îndeplini sarcinile.

În conformitate cu singura regulă de ierarhizare a statelor participante cu forțe la constituirea Grupării (Bulgaria, Georgia, România, Rusia, Ucraina și Turcia), **regula alfabetică**,

anul următor (după Turcia în 2001, Bulgaria anul trecut și Georgia anul acesta) România va deveni țara gazdă a celei de-a cincea activări și va prelua comanda navelor Grupării.

Anul acesta, corveta CAm Horia Macellariu poartă la catarg (pentru a treia oară consecutiv) pavilionul BLACKSEAFOR. Nava este comandată de locotenent-comandorul Florin Tănase, iar comandanțul marșului este căpitan-comandorul Adrian Lepădatu, comandanțul de anul trecut al navei, în prezent locuitor al comandanțului Divizionului de Corvete.

Pe data de 3 august, nava a părăsit portul Mangalia, urmând să revină la cheu, după un periplu ce va include porturile Batumi, Novorosiisk și Sevastopol, pe data de 28 august.



Foto: Bogdan Dinu

Stiri din flotă

► În perioada 5-9 iulie, la Centrul de Scafandri din Constanța și în apele teritoriale românești s-a desfășurat exercițiul bilateral româno-bulgar SEA HORSE 2004. Celor 20 de scafandri militari români și șase bulgari care au fost implicați în exercițiul le-au fost testate aptitudinile de scufundare, iar partenerilor bulgari le-au fost prezentate echipamentul și tehnica de scufundare românești. În timpul exercițiului scafandrii din cele două țări au efectuat exerciții de sudură și tăiere sub apă la adâncimi de peste 45 de metri precum și acțiuni de căutare, identificare și marcarea obiectelor scufundate. Cu această ocazie nava de intervenții pentru scafandri de mare adâncime *Grigore Antipa* a efectuat prima ieșire pe mare după reparațiile efectuate la Șantierul Naval Brăila. Întreaga activitate a avut drept scop atingerea unui nivel comun de pregătire și o creștere a gradului de interoperabilitate în contextul standardelor impuse de Alianța



Nord-Atlantică privind lucru cu scafandrii de mare adâncime. Este al doilea exercițiu de acest tip desfășurat în mai puțin de o lună de scafandrii de mare adâncime români, după cel cu scafandrii americanii de pe *USNS Apache*. (B.D.)



◀ Navele școală ucrainene *Smila* și *Nova Kahovka* au efectuat, în perioada 18-19 iulie, o vizită în portul Constanța. Activitatea s-a desfășurat în conformitate cu planul de colaborare internațională a Statului Major al Forțelor Navale și a avut drept obiectiv vizitarea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și a obiectivelor culturale și turistice din municipiul Constanța. La bordul celor două nave s-au aflat 56 de studenți ai Institutului de Marină Militară din Sevastopol însoțiți de 6 ofițeri. Aceștia s-au întâlnit cu colegii lor români cu care au purtat discuții pe teme profesionale și au desfășurat întreceri sportive. Pentru navele școală din Ucraina, care efectuează voiaje de pregătire în Marea Neagră, escala în Portul Constanța a intrat deja în tradiție, constituind cea mai bună dovadă a bunelor relații existente între Forțele Navale ale celor două țări. (M.S.)

► În ziua de 29 iulie s-a sărbătorit **Ziua Imnului Național al României**. Sărbătoarea a fost marcată prin organizarea în unități ale Forțelor Navale, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Cercul Militar și Muzeul Marinei Române a unor manifestări cultural-educațive, cu caracter evocator, în spiritul tradițiilor armătei și ale poporului român. În parcul din fața Prefecturii s-a desfășurat ceremonia publică de intonare a Imnului Național la care au participat oficialități militare, din administrația locală și numeroși locuitori ai municipiului Constanța. (F.B.)



Numiri în funcții



Comandorul **Victor Barbu** a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă prin Decret al Președintelui României și a fost numit în funcția de șef Resurse la Statul Major al Forțelor Navale, începând cu data de 1 august.



Prin ordinul ministrului apărării naționale nr. 711 din 5 iulie, comandorul **Vitalian Popescu** a fost numit în funcția de comandant al Flotei Fluviale *Mihail Kogălniceanu*, începând cu 12 iulie 2004.



Comandorul **Neculai Surlă** a fost numit, începând cu 12 iulie, în funcția de șef Instrucție și Doctrină la Statul Major al Forțelor Navale, prin ordinul ministrului apărării naționale nr. 711, din 5 iulie.



▲ În prezența ministrului apărării naționale, Ioan Mircea Pașcu, și a șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, pe 30 iulie a avut loc festivitatea de absolvire a promoției 2004 a Academiei Navale *Mircea cel Bătrân* și a Școlii Militare de Maistri a Forțelor Navale *Amiral Ion Murgescu* – 43 de aspiranți, din care 5 ai Poliției de Frontieră, 203 ofițeri de marină civilă și 90 maistri militari. Cu același prilej,

36 de absolvenți ai anului IV de studii, promoția *Ștefan cel Mare și Sfânt – 500*, au fost avansați la gradul de aspirant. Au fost declarați șefi de promoție: ing. Iordache Florin Lucian (șef de promoție al Academiei Navale); aspirant ing. Stănescu Nicolae Viorel (Facultatea de Marină Militară); ing. Sava Marian Bogdan (Facultatea de Marină Civilă); Arsene Carmen Gabriela (Școala Militară de Maistri a Forțelor Navale). (C.S.)



Echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a plecat în Marea Britanie

„SUNTEM EXPONENȚII UNEI GENERAȚII DE MARINARI...”

**Interviu cu domnul comandor Sorin Learschi,
comandanțul fregatei**

Maior Costel SUSANU

Echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a ajuns, pe 9 iulie, în baza navală Portsmouth, pentru încheierea programului de achiziție a fregatelor tip 22, în ceea ce privește prima navă. Cei 203 marinari români se vor întoarce, peste 5 luni, la bordul celei mai moderne nave din dotarea Forțelor Navale. Este cel mai important și ambicioz program de înzestrare din ultimii 15 ani, în măsură să asigure prezența Pavilionului românesc în grupări navale NATO sau multinaționale, precum și îndeplinirea misiunilor cu eficiență. Pe 26 noiembrie nava va părăsi Marea Britanie și pe 8 decembrie va acosta la Constanța.

- Domnule comandor, cum s-a desfășurat activitatea de selecție a echipajului și ce etape de pregătire au fost parcuse până în momentul plecării spre baza navală Portsmouth?

- În acest echipaj au fost selecționați oameni din șapte unități militare aflate în cinci garnizoane, astfel încât suntem datorii să fim un model pentru Forțele Navale. În cadrul ceremoniilor desfășurate la Ziua Marinei din 2003 au fost prezentate echipajele celor două fregate – *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*. A fost primul moment când am realizat că începem să devinim un echipaj. Bineînțeles, drumurile noastre au fost împărțite, în funcție de diverse criterii sau cursuri necesare. Unii au trecut teste, alții nu le-au trecut, dar cei care au rămas să încadreze, cel puțin această navă, au dovedit permanent dorința de a se perfecționa și de a demonstra că au fost persoane bine alese.

Programul de pregătire în țară a inclus o serie de cursuri, pornind de la cele de perfecționare a cunoștințelor de limbă engleză și terminând cu cele de specialitate militară. S-a impus

schimbarea unor specialități militare prin parcurgerea unor cursuri necesare deoarece unele dintre specialitățile în care sunt încadrați membrii echipajului nu mai corespund pregătirii lor initiale și a fost nevoie de o adaptare la nivelul cerințelor funcțiilor de la bord.

Aici vreau să remarc adaptabilitatea sistemului învățământului militar de marină care, în termen foarte scurt, a depășit unele bariere birocratice și a reușit adaptarea unei structuri de programe de cursuri care să permită absolvenților îndeplinirea funcțiilor la bord. Aș vrea să amintesc câteva – cursul de radar-plotting, conducător de ambarcațiuni ușoare, ofițer de cart, GMDSS (Global Marine Distress and Safety System – Sistemul naval integrat pentru siguranță și situații de urgență), cu autorizarea întregului personal de pe punctea de comandă, a compartimentului de comunicații și integrarea într-o nouă structură a personalului, ceea ce nu este tradițională pentru marina română. Este vorba de reorganizarea activităților la bord, pe departamente, cu unele responsabilități inițial ciudate pentru noi, dar în urma deciziilor luate, la nivelul



O parte din echipajul fregatei *Regele Ferdinand*, înainte de plecarea la Portsmouth.

The crew of *Regele Ferdinand* frigate in United Kingdom



"WE ARE THE EXPONENTS OF A SAILOR GENERATION"

The crew of *Regele Ferdinand* frigate arrived in Portsmouth Naval Base on 9th of July for the final stage of Type 22 frigate purchasing program. All 203 crewmembers will be back in 5 months on board of the most modern warship of the Romanian Navy. This is the most important and the most ambitious endowment program in the latest 15 years; a program able to guarantee the efficient accomplishment of all assigned missions, as well as the presence of Romanian Flag in NATO or multinational naval tasks. The ship will leave United Kingdom on 26th of November and she will be at pier in Constantza Naval Base on 8th of December.

conducerii Forțelor Navale, s-a hotărât să adoptăm acest sistem integral, pentru că aşa este normal.

Această navă trebuie exploataată în condițiile în care a fost concepută și folosită. De la noi se așteaptă o performanță egală cu performanța Marinei Regale Britanice și suntem conștienți că mai avem de învățat. Este greu să ne schimbăm mentalitățile, dar, cel puțin pentru mine și pentru ajutoarele mele, este un obiectiv primordial – acela de schimbare a mentalităților la bordul acestei nave. Bineînțeles, în concordanță cu legislația românească, dar, repet, mentalitatea trebuie să fie adaptată unei nave din structurile NATO.

- Există diferențe de încadrare cu echipajul românesc față de schema de organizare originală a unei fregate tip 22?

- Da, iar ele sunt datorate, în primul rând, tehnicii existente la bord, aceasta fiind puțin diferită față de dotarea fregatelor care mai sunt în exploatarea Marinei Regale. Dar diferențele nu sunt foarte mari. Noi avem în plan permanent studierea schemei de încadrare, pe măsura acumulării experientei, astfel încât să facem propuneri de modificare. Suntem convinși că prima variantă care a fost aleasă pentru acest echipaj, ca structură, este una de început. Vom avea de făcut câțiva pași pentru adaptarea la forma definitivă. Programul nostru de pregătire a avut ca scop și acest aspect.

După ce vom reveni în țară, prin parcurgerea pregătirii acolo și pe timpul marșului spre țară, vom avea posibilitatea să facem noi modificări și am toate semnalele pozitive că există o maximă flexibilitate în acest sens din partea conducerii Forțelor Navale. După operaționalizarea navei și integrarea în grupările NATO vom continua permanent procesul de adaptare a structurii echipajului în funcție de misiunile pe care le vom îndeplini. Sigur vor fi situații când vom avea nu numai echipajul bordului și, în funcție de participarea la diverse exerciții, vom putea ambarca suplimentar până la 300 de oameni, pentru îndeplinirea misiunilor specifice, pe apă, sub apă, în aer, în comun cu infanteria marină, scafandri de luptă sau alte categorii de forțe care pot contribui la îndeplinirea misiunii.

Vreau să subliniez faptul că, deocamdată, nu avem în structura echipajului nostru un departament important – cel al aviației navale. Există un program special pentru dotarea acestei nave cu un elicopter capabil să susțină îndeplinirea misiunilor și să ducă la o cooperare mult mai strânsă cu Forțele Aeriene. Am convingerea că acest deziderat al marinei de a

avea forțe aeriene proprii se va îndeplini în curând.

- Ce activități veți desfășura în Marea Britanie?

- După sosirea întregului echipaj în baza navală Portsmouth urmează un program complex de pregătire prin parcurgerea unor cursuri de prim-ajutor, de salvare, de vitalitate – acestea sunt obligatorii pentru toți membrii echipajului. Vor fi teste destul de diverse și va trebui să dovedim că suntem apti să rezolvăm problemele exact la standardele Marinei Regale. Aici nu contează că funcția este de comandant sau bucătar la bord. Toată lumea trebuie să treacă aceste examene. Sunt examene de pregătire fizică și psihică, de lucru în echipă, elemente care sunt primordiale la bordul unei nave.

În paralel cu seria de cursuri se va desfășura o activitate foarte importantă – testarea pe mare. Deocamdată nava este sub autoritatea Marinei Regale. La bord se află un echipaj englez, redus, care include mai ales specialiști în domeniile tehnice. Aceștia vor testa nava asupra calităților pe care le are după parcurgerea amplului program de regenerare. De fapt, nu este vorba numai de regenerare ci de niște activități mult mai complexe. O parte din tehnica de la bord este adusă la parametrii inițiali, fără nici un fel de rabat asupra performanțelor tehnice proiectate. Tehnica nouă montată la bord este o altă componentă importantă, iar interacțiunea dintre aceste sisteme va fi verificată în perioada testării pe mare.

De exemplu, omologarea tunului de 76 mm montat la bord nu este o activitate foarte simplă. Nava trebuie să fie modificată la provă deoarece, ea fiind de generația a doua, această dotare o apropie mai mult de generația a treia. Pe timpul testării, la





bord vor fi 34 de membri ai echipajului, personalul cheie, oameni care au fost pregătiți în școlile din Marea Britanie. Se va adăuga încă o echipă, destul de substanțială, compusă din oameni cu experiență și responsabilități în derularea programului din baza navală Portsmouth.

După testarea navei și după ce vom avea certitudinea că se va încadra în parametrii ceruți de contract, fără a se face nici un fel de rabat asupra standardelor, va începe pentru echipaj o pregătire tehnică specifică fiecărui post de luptă. Va fi o pregătire individualizată sau pe grupuri mici și se va finaliza în momentul în care va avea loc comisionarea navei.

- Când va avea loc comisionarea navei și ce reprezintă, de fapt, acest moment?

- Comisionarea navei va reprezenta, cu siguranță, un moment istoric pentru marina noastră. Este ceremonia prin care nava va trece din patrimoniul Marinei Regale Britanice în dotarea Forțelor Navale Române. Șeful Statului Major al Forțelor Navale va înmâna comandanțului navei Pavilionul și însemnul heraldic. Va fi un eveniment de la care nu vor lipsi personalități politice și militare de prim rang din cele două țări. Va fi, de asemenea, momentul culminant pentru noi deoarece nava va deveni teritoriu românesc și vom avea responsabilitatea totală asupra ei.

Ceremonia se va desfășura pe 9 septembrie, într-un loc plin de semnificații – lângă HMS VICTORY, simbolul Marinei Regale Britanice.

- Sub „supravegherea” lui Nelson...

- Da, asistați de celebrul amiral englez care sperăm să ne fie și nouă mentor în ceea ce facem.

Va debuta apoi o perioadă de pregătire centralizată la bord, în baza navală Portsmouth, timp de două săptămâni, în care vom urmări mai ales încheierea echipajului. Vor urma teste și exerciții pe mare, care ne vor arăta nivelul nostru real de pregătire. Sperăm ca acesta să fie la nivelul standardelor așteptate.

Momentul adevărului va fi perioada de testare în cadrul centrului de evaluare din Plymouth, celebrul Centru FOST. Nava, în ansamblu, și echipajul vor demonstra nivelul pregătirii și posibilitatea îndeplinirii misiunilor atribuite. Testarea în Centrul FOST este o piatră de moară greu mișcată din loc chiar și de navele marinilor puternice.

Pe 26 noiembrie nava va părăsi Marea Britanie, va trece prin agitatul Golf Biscaya, Gibraltar, și va face botezul sub Pavilion românesc în Mediterana și, pe 8 decembrie, va acosta la Constanța.

- Cine sunt ofițerii cu care lucrați

în mod direct pentru buna desfășurare a activităților la bord?

- Căpitan-comandor Marian Săvulescu, comandanțul secund, este un om cu foarte multă experiență la bordul navelor. A fost comandanț de dragor maritim și a lucrat în domeniul operațiilor la conducerea unui divizion de nave de luptă contra minelor.

Şefii de departamente sunt ca degetele unei mâini, care trebuie să asigure conducerea eficientă a navei. Departamentul de logistică este condus de căpitanul Viorel Bold. Departamentul armament este nou apărut în structura Forțelor Navale. Este cel care menține în stare operativă toată tehnica de luptă de la bordul navei. Șeful acestuia este locotenent-comandorul Marinică Mustătea.

La departamentul operațiilor se află locotenent-comandorul Bogdan Vochiță. Am descoperit elemente total schimbate privind modul de desfășurare a conducerii navei. Nu mă refer numai la pilotare sau la stabilirea drumului ci la folosirea întregii capacitați pentru exploatarea puterii de foc maxime sau capacitatea de reacție în diverse situații – cercetarea întregului spectru electromagnetic, sintetizarea informațiilor din diverse surse, stabilirea rolurilor într-o structură de forțe care poate fi multinațională. În acest context, rolul departamentului operațiilor este esențial.

Şeful departamentului electromagnetic este locotenent-comandorul Silviu Bucur. Acest departament asigură propulsia, alimentarea cu energie și crearea condițiilor normale de funcționare a tehnicii de la bord sau de trai, astfel încât întregul personal să fie permanent la capacitatea maximă de reacție.

- Ce înseamnă pentru cariera dumneavoastră numirea la comanda acestei nave?

- Este un moment special. Mi-am dorit această funcție. Soarta a fost favorabilă și vreau să repet ce am spus și la începutul discuției noastre. Suntem expoziții unei generații. Este o satisfacție personală și trebuie să recunoaștem meritele tuturor colegilor noștri. Nu toți putem fi numiți în același loc, dar toți și-au adus contribuția la programul de achiziție și la atingerea obiectivului principal de a ne alinia la standardele actuale.

Pentru mine este un moment de răscrucă. După 18 ani de ambarcare am părăsit punctea de comandă și am lucrat la diferite eșaloane la uscat – Comandamentul Operațional Întrunit, Comandamentul Flotei Maritime, Comandamentul Operațional Naval, Statul Major General. Dar inimă rămâne tot acolo, pe mare.

foto: Bogdan Dinu

Căpitan-comandor Marian Săvulescu

, comandanțul-secund: „Vom merge la bordul unei nave care va fi cea mai modernă din dotarea Forțelor Navale, începând cu 9 septembrie, data comisionării. Am avut o perioadă de aproximativ o lună în care ceea ce am planificat a fost realizat. Unele activități organizatorice au fost întârziate însă am trecut peste aceste neajunsuri și plecăm cu dorința și speranța de a închega cât mai repede echipajul și de a fi la înălțimea cerințelor”.



Căpitan Alexandru Gălățan

, ofițer de cart și ofițer cu tradițiile militare și cultură: „Sunt mândru că fac parte din acest echipaj care sper să dea dovedă de un înalt profesionalism, la sfârșitul perioadei de pregătire”.



Căpitan dr. Eugen Moise

, medic: „Activitatea mea nu se va schimba prea mult pentru că ce am făcut până acum voi face și în continuare. Am încredere în mine și sunt sigur că performanțele mele vor crește la bordul acestei nave. Sper ca totul să meargă foarte bine și toți cei 203 membri ai echipajului să se întoarcă sănătoși în țară”.



Maistru militar clasa a II-a Iulian Stoian, coordonator-operator senzori lansare torpile: „Pentru Marina Română este un moment extraordinar achiziționarea acestor fregate. Este, totodată, o oportunitate deosebită pentru noi de a ne desfășura activitatea conform standardelor maritime internaționale”.



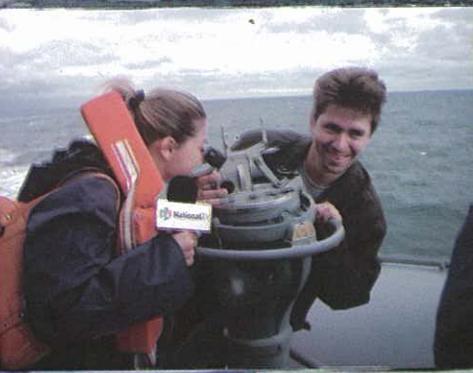
Maistru militar clasa

a III-a Valerian Novac, specialist întreținere sisteme armament: „Acestă perioadă va fi utilă și constructivă pentru noi și sper să ne ridicăm la înălțimea încrederii care ne-a fost acordată”.

Instrucție

UN NOU ÎNCEPUT – TRANSPARENȚĂ MAXIMĂ

NAVELE PURTĂTOARE DE RACHETE pregătirea pentru lansarea reală de rachete





Locotenent-comandor Ion BURGHIŞAN

Ieșirea pe mare, în ziua de 14 iulie, a două nave purtătoare de rachete a reprezentat un nou început. Deși niciodată relațiile cu presa nu au fost neglijate, jurnaliștii civili nu au avut ocazia de a participa la misiunile curente ale marinilor militari. Noua conducere a Forțelor Navale a dat astfel semnalul unei transparențe totale într-un domeniu încărcat de tradiție și istorie: Marina Militară Română.

Sub ochiul neiertător al presei

Cei obișnuiți cu ieșirile pe mare, cu tragerile cu armamentul de la bord au putut clasifica misiunile desfășurate de Divizionul de Nave Purtațoare de Rachete (NPR) în ziua de 14 iulie ca fiind unele obișnuite. Echipajul NPR *Lăstunul* s-a aflat însă într-o postură inedită: cea de actor principal într-un reality-show în propria casă. Spunem aceasta deoarece la bord au fost ambarcați jurnaliști civili din presa locală și centrală, care au avut posibilitatea să-i aşeze sub „luminile rampei” pe marinari în chiar timpul misiunilor pe mare. Așadar, nici vorbă de ținută de ceremonie, de comportament protocolar sau de concentrarea atenției către imaginea reflectată în exterior. Cu atât mai mult cu cât marea nu a fost nici ea o gazdă primitoare. „Ciocanele” valurilor mării „supărăte” la gradul 3 spre 4 nu i-au menajat nici pe slujitorii în uniformă ai lui Neptun, nici pe jurnaliștii acreditați. Putem assimila ieșirea pe mare a NPR-urilor, din punctul de vedere al prezenței la bord a acestora din urmă,

cu primul pas al unei transparențe sporite impusă de noua conducere a Statului Major al Forțelor Navale și, în același timp, cu un prim exercițiu neprevăzut încă în planurile pregătirii pentru luptă: antrenamentul în fața ochilor sfredelitori și neiertători ai presei.



Divizionul de Nave Purtațoare de Rachete a luat ființă în 1964, când a fost adusă din fosta URSS vedeta purtațoare de rachete (VPR) *Șoimul*, fiind completat în anul următor cu alte 4 nave surori și, în 1981, cu o alta, de această dată construită în România.

În 1992, prin achiziționarea a 3 nave purtațoare de rachete (NPR), din clasa *Tarantul I*, a apărut Divizionul de NPR. Ulterior, între anii 1998-2000, din peisajul naval al Portului Mangalia s-au retras 3 VPR-uri, fiind scoase din serviciu. Astfel, la finele anului 2000, ca urmare a procesului de restructurare a Armatei, navele cu armament principal racheta au fost contopite într-o singură unitate cu 2 secții. După 30 iunie, însă, singurele nave ce mai pot duce luptă anti-navă cu ajutorul celor mai de temut arme contemporane – rachetele – au rămas cele din clasa *Tarantul*: *Zborul*, *Pescărușul* și *Lăstunul*. NPR-urile *Șoimul*, *Eretele* și *Albatrosul* s-au retras de pe valuri după aproape 40 de ani de serviciu, rămânând vîi doar în amintirea celor ce le-au dedicat viața și cariera: rachetășii navali.

foto: Codruț Burdujan

Căutare și salvare

O NOUĂ MISIUNE PENTRU SCAFANDRII EOD

Din acest an scafandrii EOD vor executa, pe lângă misiunile specifice, și pe cele de tip SAR (Search and Rescue)



Codruț Burdujan

Timp de două zile, pe 6 și 7 iulie, zona apelor din preajma plajelor pustii dintre localitățile Eforie și Costinești a constituit scena în care scafandrii EOD au executat, împreună cu escadrila de elicopter Mihail Kogălniceanu, un exercițiu tip SAR, de căutare și salvare a echipajelor și recuperare a materialelor de pe niște posibile nave naufragiate. Cele două zile au reprezentat partea practică a pregătirii necesare, moment în care militarii se obișnuesc în teren cu deprinderile specifice.

Scafandrii români au mai executat astfel de misiuni, inclusiv de tip SAR, dar de obicei doar demonstrative, incluse în programul manifestărilor dedicate Zilei Marinei Române și executate în acvatorul portuar. Din acest an, însă, misiunile de tip SAR (Search and Rescue - Căutare și Salvare) au fost incluse printre celelalte misiuni specifice ale

Grupului de scafandri EOD. Antrenamentele au vizat, pe lângă salturile din elicopter, recuperarea cu chinga și troloul a „naufragiatului”. Pe parcursul celor două zile s-au rotit, în echipe diferite, toți scafandrii grupului.

Cele două forțe - navale și aeriene - s-au sincronizat perfect, fapt ce ne-a condus la impresia că militarii nu se aflau nici pe departe la un început de exercițiu. Un scafandru ne-a mărturisit zâmbind că, raportat la alte situații mult mai complexe, salturile din elicopter și recuperările cu troloul elicopterului din acele zile par activitați distractive. Pregătirea pentru astfel de acțiuni va include în viitor și parcurgerea unor cursuri medicale de acordare a primului ajutor de către scafandri, de natură să aprofundeze și să consolideze pregătirea

medicală sumară pe care o deține orice scafandru.

O misiune similară de căutare și salvare, însă cât se poate de reală, chiar a fost executată de scafandri militari cu câțiva ani în urmă, chiar dacă nu figura printre misiunile lor. Este vorba de intervenția la petrolierul bulgar *Mesta*, la bordul căruia se declanșase un incendiu ca urmare a exploziei unui tanc de combustibil gol.



Pentru a constata starea echipajului și a navei (la momentul respectiv se punea problema evacuării echipajului) scafandrii militari au coborât în rapel din elicopter și au făcut constatăriile necesare la bordul navei incendiate. A fost o misiune extrem de periculoasă, un risc asumat, deoarece orice nouă explozie la bordul petrolierului avariat – foarte posibilă la momentul respectiv – ar fi spulberat elicopterul care evoluă la joasă înălțime în momentul rapelului.

Evident, exercițiile din luna iulie au fost doar antrenamente, reușite, după cum ne-a declarat căpitanul Adrian Onțică, comandant grupă EOD: „Exercițiul a fost o reușită. Salturi din elicopter au mai făcut scafandrii, dar recuperarea cu trolul a fost ceva nou. Chiar dacă, privită din exterior, pare o activitate ușoară, trebuie să precizez că este dificilă și chiar greu de realizat. Probabil însă că și satisfacția pe care o vom avea atunci când vom salva – în realitate – pe cineva, va fi pe măsură.”

Până atunci însă merită să amintim că scafandrii de luptă sunt operaționalizați din punct de vedere al asigurării cu personal, tehnică și instruire în conformitate cu documentele de pregătire ale partenerilor din tratatul nord-atlantic. De menționat este și faptul că începând de anul următor un grup de luptă EOD urmează a fi verificat în perspectiva participării la acțiuni în teatrele de operații, înregimentat sub comanda NATO. Nu este întâmplător faptul că acest segment al Forțelor Navale este unul dintre cele mai dinamice și cu certe perspective de viitor.

foto: Grupul de scafandri EOD



Search and rescue

A NEW MISSION FOR EOD DIVERS

The EOD Group has carried out Search and Rescue missions, besides their specific assignments, beginning with this year. In the first decade of July, the EOD Group, backed up by helicopter squadron based at Mihail Kogalniceanu, performed SAR drills in the shore area. The divers fulfilled SAR tasks before; one of the most dangerous missions, they were involved in, was *Mesta* Bulgarian tanker firefight, in 2001.

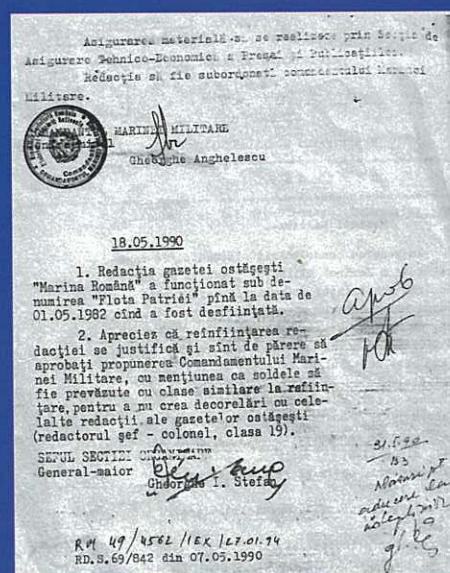
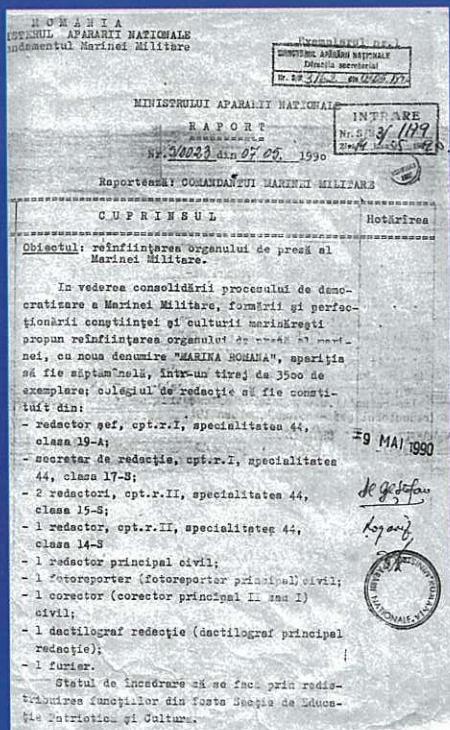


Eveniment

Revista Marina Română

Maior Costel SUSANU

Publicăm, pentru prima dată, raportul prin care s-a solicitat și s-a aprobat, în 1990, înființarea revistei noastre. Continuarea unei tradiții centenare a presei de marină și necesitatea unui suport mediatic prin care marina să respire către societate au fost argumentele principale în susținerea acestui demers.



Iată-ne, după 14 ani, la numărul 100 sincronizat, într-o fericită coincidență, cu Ziua Marinei Române. Reunirea unei comunități a iubitorilor de marină din toată țara și din străinătate, consemnarea scrupuloasă a istoriei trăite de marinarii militari în toți acești ani, promovarea consecventă către societate a imaginii marinei și ținuta grafică modernă în care apare revista noastră începând cu anul 2002 – unicat în peisajul presei militare – sunt realizările care ne fac mândri și ne mobilizează în continuare. De ZIUA PRESEI MILITARE, la Ediția a patra a Galei Jurnaliștilor Militari - 23 iulie 2004 - Redacției „Marina Română” i s-a decernat premiul „STANDARD NATO” „pentru grafica modernă și conținutul tematic, corespunzătoare standardelor euroatlantice ale publicației periodice editate de Statul Major al Forțelor Navale.”

Este rezultatul unor eforturi - fizice și intelectuale – susținute prin care o mână de oameni au știut să-și exprime respectul față de marină, față de cititor și față de cuvântul tipărit. Acești oameni sunt: comandor (r) dr. Ioan Damaschin, redactor-șef (1990-2001); colonel (r) Costin Constandache, secretar general de redacție (1990-2000); căpitan-comandor (r) Ananie Gagniuc, redactor (1990-1995), redactor-șef (2001); căpitan-comandor dr. Marian Moșneagu, redactor (1990-1995); maior Costel Susanu, redactor (1995-2000), secretar de redacție (din 2000), căpitan (r) Dorin Dumitrel, redactor (1991-1992); locotenent Mugur Crângășu, redactor (2001-2002); Floare Brânză, corector (1990-2001), tehnoredactor (2002-2003), redactor

(2004); Bogdan Dinu, redactor (din 1997), fotoreporterii Alexandru Căliminte (1990-1991) și Valentina Ciucu (1992-2004), dactilografele Carmen Rebegilă (1990-1992) și Rodica Cârceanu (1992-1999) și plutonierul Didel Vidrașcu, administrator (1991-1993).

Valurile succesive ale restructurării au făcut ca, în momentul de față, enumerarea să fie mult mai scurtă, formată fiind din două persoane – sus-



sematul și redactorul Bogdan Dinu. Cu precizarea că acum revista este unul din produsele mediatic ale Grupului Mass-Media, de asemenea o structură unică în presă, în care șapte oameni sunt angajați în furnizarea a trei produse mediatic diferite – revistă, emisiune radio și emisiune TV, asumându-și, fiecare dintre ei, și nenumărate sarcini administrative sau colaterale care trebuie suplinite.

Trăim vremuri în care presa, în general, a devenit un actor social cu greutate. Libertatea exprimării publice a ideilor și abordarea subiectelor fierbinți care însuflarează sau bulversează societatea îi așează pe ziaristi în poziții contradictorii. Apreciați și încurajați de către cei care se adresează presei, ca ultimă speranță în lupta lor nesfârșită cu nedreptăți și abuzuri strigătoare la cer sau detestați, amenințăți, săntajați și – nu de puține ori – agresați de către autorii acestor nedreptăți și abuzuri.

nă numărul 100

articole de presă sau reportaje de televiziune au determinat destituiri sau arestări spectaculoase, schimbări de strategii politice sau legislative și, uneori, chiar de mentalitate. Populația, la nivelul conștiinței colective, simte nevoie unui protector social cu asemenea forță și plasează presa în topul încrederii, alături de Biserică și Armată, înaintea altor instituții ale statului, mult mai titrate.

Din această perspectivă, activitatea presei militare nu este deloc simplă. Păstrarea unui echilibru între informarea internă a propriului personal și imaginea publică a instituției, prin informațiile transmise cu ajutorul aceluiași suport mediatic se realizează destul de greu, în viața reală. Credibilitatea se câștigă și se păstrează respectând publicul țintă. A-l respectă înseamnă a-l informa prompt, complet și corect, în deplin consens cu adevărul și realitatea faptelor. Nu putem difuza către acest public, cu intenții de informare internă, produse mediatice care seamana cu plantele sau clipurile promoționale și agende ale șefilor bogat ilustrate, fără riscul de a ne

pierde credibilitatea sau de a ne confrunta cu replici de genul „...eu nu citesc decât poșta redacției...”

Obiectivele pe care le-am urmărit în toți acești ani nu au dispărut. Dimpotrivă, s-au diversificat și amplificat o dată cu integrarea României în NATO. La toate seminarile internaționale de relații publice rolul presei militare este subliniat în mod hotărât. Este motivul pentru care ne imaginăm, cu ochii minții, cum va arăta și numărul 200 al revistei MARINA ROMÂNĂ, cu condiția ca și editorul să fie animat de aceleași sentimente și mobilizat de aceleași priorități.

Nu încheiem aceste rânduri înainte de a ne exprima recunoștința pentru întreaga activitate în cadrul redacției a colegelor noastre Floare Brânză, redactor, ultimul dintre membrii fondatori ai revistei care părăsește redacția, și Valentina Ciucu, fotoreporter. Vă mulțumim, Doamnelor, pentru că știm că ați fost întotdeauna cu mintea și sufletul alături de echipa noastră. Mărturie stau fiecare dintre cele 100 de numere editate până acum. ■



Grupul Mass-Media
al Forțelor Navale, 2004.
De la stânga la dreapta:
rândul de jos – Valentina Ciucu,
Lt. cdor Ion Burghișan, Mihaela
Seceleanu, Floare Brânză,
Cristian Spătaru;
rândul de sus – Codruț Burdujan,
Bogdan Dinu,
Mr. Costel Susanu, Robert Stoian.



M.M.II Mădălin Veliu, unul dintr-o echipă de scufundări EOD participanți la Cooperative Partner 2004.



O provocare în Marea Neagră

COOPERATIVE PARTNER 2004

COOPERATIVE PARTNER este o tradiție în Marea Neagră; este un nume sub care se unesc eforturi în încercarea de a genera stabilitate în zonă prin cunoaștere reciprocă a marinilor militari și prin acțiuni comune.

Mihaela SECELEANU

Anul acesta a fost rândul Bulgariei să găzduiască exercițiul **NATO PfP COOPERATIVE PARTNER 2004**, de tipul combinat întrunit, care s-a desfășurat timp de 2 săptămâni, în perioada 18 iunie - 2 iulie, în apele teritoriale ale țării gazdă și în apele internaționale ale Mării Negre. Peste 40 de nave militare de luptă și auxiliare aparținând forțelor navale din state riverane Mării Negre, din Grecia, Franța, Italia, SUA, precum și din Gruparea Navală Permanentă a NATO din Marea Mediterană (STANAVFORMED) și din Gruparea NATO de Acțiune contra minelor din Europa de Sud (MCMFOR SOUTH) au fost implicate în desfășurarea **COOPERATIVE PARTNER 2004**.

Organizat de Comandamentul Forțelor Aliate din Europa de Sud (AFSOUTH) și condus de componenta navală a acestuia (NAVSOUTH), aplicația a urmărit 2 obiective principale: de conducere a unui exercițiu maritim și amfibiu în cadrul operațiunilor de sprijin ca urmare a unei calamități, cu accent pe asistență umanitară, și de îmbunătățire a standardelor de interoperabilitate dintre forțele NATO și cele partenere. De data aceasta țara noastră a participat pentru prima dată ca partener NATO. 246 de militari, reprezentând echipajele corvetei *Amiral Petre Barbuneanu*, dragoarelor maritime *Sublocotenent Alexandru Axente* și *Locotenent Dimitrie Nicolescu*, o grupă de scufundări EOD, precum și ofițeri în conducerea exercițiului au reprezentat, pe timpul desfășurării **COOPERATIVE PARTNER 2004**, Forțele Navale Române.

În prima parte a aplicației, mai precis în perioada 21-28 iunie, s-au desfășurat antrenamente în comun în vederea realizării unui limbaj unic, dincolo de procedurile standardizate, precum și pentru cunoașterea deplină a particularităților câmpului de acțiune. Antrenamentele au avut teme generale de intervenții autorizate de ONU și puse în aplicare de forțe aparținând NATO și țărilor partenere pentru cazuri de calamitate. Acestea au impus acordarea de sprijin umanitar și asistență medicală, evacuarea unui număr mare de sinistrați, precum și menținerea ordinii în zonele afectate. Pe parcursul ședințelor de lucru s-au desfășurat exerciții demonstrative la bordul navelor, antrenamente de comunicații și vitalitate și multe altele. Abia în cea de-a doua parte a exercițiului

A challenge
in the Black Sea

COOPERATIVE PARTNER 2004

Cooperative Partner is a tradition at Black Sea and a name that unifies all the efforts in an attempt to generate stability in this area by joined actions and mutual understanding between servicemen. NATO – PfP exercise COOPERATIVE PARTNER 2004, hosted by Varna Naval Base, was held in Bulgarian and open seas, between 18th of June and 2nd of July. At the 10th edition of this exercise Romanian Navy was represented by *Admiral Petre Barbuneanu* corvette, *Lt. Nicolescu* and *Slt. Axente* minesweepers, a team of EOD divers and staff exercise officers. An important step for *Lt. Nicolescu* minesweeper and also for Romanian Navy, was the minesweeper's assessment ran by a panel of NATO experts. *Slt. Axente* minesweeper passed a similar examination last year, during COOPERATIVE PARTNER 2003: the assessment being an event for Romanian Forces, at that time.



Dragorul maritim *Lt. Dimitrie Nicolescu* (29)



Dragorul maritim *Slt. Alexandru Axente* (30)



Corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* (260)



participanții au trecut la acțiune în timp real: activități de căutare și salvare pe mare, de remorcaj, acțiuni de interdicție maritimă, trageri reale cu armamentul de la bord, exerciții de reaprovizionare pe mare, misiuni de dragaj, dar și acțiuni împotriva submarinelor, a navelor de suprafață și a ţintelor aeriene.

Pe parcursul desfășurării exercițiului, navele noastre au făcut parte din trei grupări diferite.

„Organizatorii ne-au poziționat într-un grup de nave considerate a fi cunoșcătoare ale procedurilor NATO și obișnuite să lucreze cu aceste documente. Practic, am intrat în acel grup având experiența anului 2003, când am

comandantul dragorului maritim Slt. **Alexandru Axente**, locotenent-comandorul **Valentin Iacoblev**.

Marinarilor români nu le-a fost ușor cu navele și cu tehnica de care au dispus. Deși parteneri egali, navele noastre și echipajele fac eforturi deosebite pentru a tine pasul cu navele din celelalte state membre NATO. Nevoi sunt încă multe, dar acestea nu îi împiedică pe marinarii români, care sunt bine pregătiți și care s-au obișnuit să suplimească lipsurile și să se impună chiar și cu nave mai vechi. Așa cum spunea comandantul corvelei **Amiral Petre Bărbuneanu**, căpitan comandorul **Sorin Coadă**, „a fost solicitant deoarece condițiile de viață și de



fost supuși unei evaluări. Desigur, echipajul este bine pregătit, s-a integrat rapid și s-a obișnuit cu misiunile și cu cerințele impuse, care nu diferă de cele cu care lucrăm de obicei” a afirmat

*lucru la bordul navelor noastre nu se compară cu cele de pe navele aparținând celorlalte state membre NATO, dar aceasta nu înseamnă că nu am fost apreciați. Partenerii noștri sunt conștienți că lucrăm în condiții mai grele și, chiar și aşa, reușim să facem față tuturor solicitărilor. Nu au existat probleme de incompatibilitate, echipajul fiind foarte bine antrenat.” Corveta 260 este prima navă românească ce a participat la un exercițiu multinnațional după aderarea la NATO, mă refer la exercițiu internațional **BLACKSEAPARTNERSHIP** desfășurat în Turcia în primăvara acestui an.*

Așadar, dacă pentru dragorul maritim Slt. **Alexandru Axente** și corveta **Amiral**

Petre Bărbuneanu, care nu participau pentru prima dată la acest exercițiu, **COPERATIVE PARTNER** 2004 nu a reprezentat o totală noutate, deci emoțiile au fost mai mici decât la început, nu se poate spune același lucru și despre dragorul maritim **Lt Dimitrie Niculescu**. Pentru această navă și pentru echipajul său misiunea s-a dovedit a fi ceva mai grea, dar nu imposibilă. O misiune pregătită din timp, cu profesionalism, de fiecare marină în parte. Este vorba despre evaluarea navei în ceea ce privește nivelul de interoperabilitate, conform standardelor NATO. Evaluatorii NATO, mare parte dintre ei membri ai Centrului de verificare și standardizare NATO a navelor MCM, s-au

aflat zilnic la bordul dragorului maritim Lt Dimitrie Nicolescu. Așa cum spunea comandantul dragorului maritim 29, locotenent-comandorul **Cristian Lișman**, „contrar legilor lui Murphy, în cazul nostru, când un lucru începe prost se termină cu bine. În ciuda cătorva probleme tehnice moralul echipajului s-a menținut la înăltime. Nu am lăsat nici o clipă emoțiile să ne coplesească. Ne simteam pregătiți, cunoșteam procedurile și eram gata să ducem această misiune la bun sfârșit. Pregătirea pentru cele 11 obiective de interoperabilitate a debutat la începutul acestui an și ele au presupus cunoașterea

control. Rezultatele au fost mai mult decât favorabile. La final, șeful echipei de evaluatori a adresat navei noastre invitația de a face parte din gruparea MCMFOR SOUTH.”

SCAFANDRII EOD SE ÎNTELEG DIN PRIVIRI

La exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2004, din partea țării noastre, a acționat și o grupă de scafandri EOD, cunoscuți până nu de mult drept scafandri minori-deminori. Cei șase specialiști în

partener și a fi membru NATO. COOPERATIVE PARTNER 2004 a fost o confirmare a muncii noastre de până acum. Cu toții simțim o bucurie interioară pentru că ceea ce am făcut până în prezent nu a fost în zadar și aşteptăm noi exerciții și chiar misiuni reale. Este bine să ne comparăm forțele cu cineva mai bun. Astfel, am văzut care este nivelul nostru de pregătire. Echipa este încheiată pentru că lucrăm de mulți ani împreună. Și sub apă ne știm din priviri; simțim imediat dacă apare vreo problemă. Eu am încredere în fiecare dintre oamenii mei. Nu văd nici un obstacol în a ne desfășura



foto: M.M.II Mădălin Veliu



terminologiei și simbolurilor de lucru cu hărți NATO, la procedurile Alianței în executarea comunicațiilor, dragajului, atacului împotriva ţintelor navale și aeriene, la remorcajul și reaprovizionarea pe mare, precum și la procedurile de comandă și

căutare, descoperire și identificare de mine au desfășurat acțiuni specifice alături de colegii lor din Bulgaria, Italia, Germania, Grecia, Spania, Turcia și Ucraina. Dacă în anii precedenți scafandrii români s-au simțit frustrați din cauza lipsei de echipament adecvat, de data aceasta ei s-au prezentat cu echipament performant și cu aparatură de ultimă generație. Datorită pregătirii și a dotării corespunzătoare, echipa țării noastre a deținut conducerea grupului format din scafandri bulgari și ucraineni, iar pe timpul desfășurării exercițiilor în comun cu ceilalți parteneri, comanda a fost preluată pe rând de fiecare în parte. Zilnic au avut loc câte două scufundări, una dimineață și alta după-amiază, cu o pauză între ele de două ore. „S-a simțit diferența între a fi

misiunile așa cum trebuie” spunea comandantul grupei, căpitanul **Adrian Onțică**. Și totuși, pentru scafandrii EOD ar mai fi o problemă: lipsa documentației (pe care orice membru NATO trebuie să o dețină) care detaliază procedurile specifice de acțiune. Așa cum spunea căpitanul **Onțică**, „aceasta poate face diferența dintre viață și moarte. Acolo îți precisează exact ce ai de făcut când găsești o mină, pe când dacă nu ai aceste informații acționezi după intuiție, funcție de experiență, și nu așa se lucrează.”

Deși suntem o țară mică, deși nu avem încă dotarea la cele mai înalte standarde, reușim totuși să ne impunem. Avem avantajul pregătirii marinilor militari români, iar acest lucru nu trece neobservat de către profesioniști.



O structură deschisă
futuror țărilor membre NATO

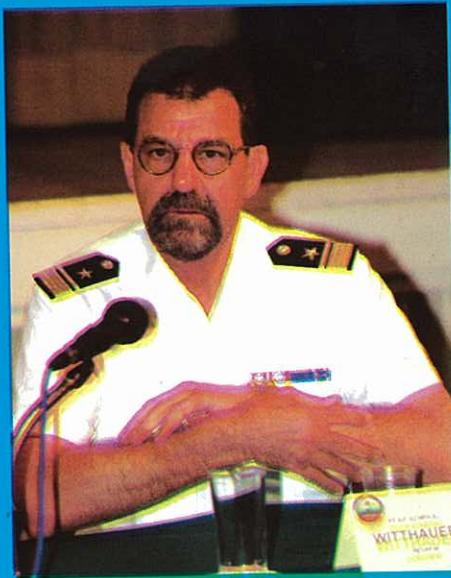
STANAVFORMED

text și foto
Bogdan Dinu

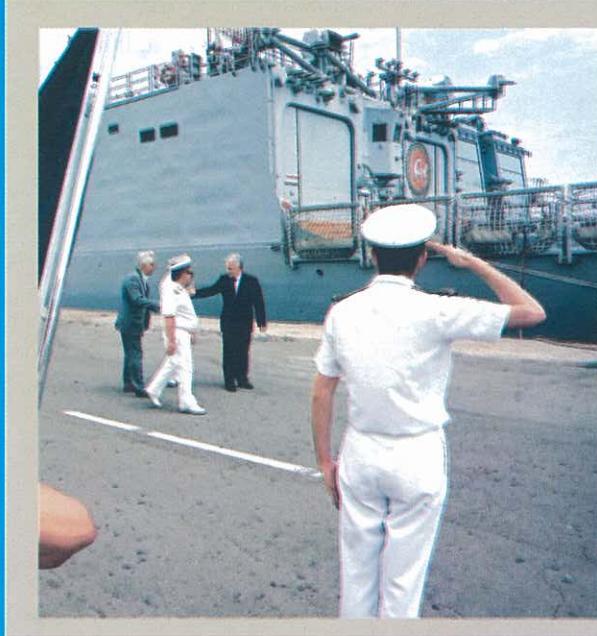
Gruparea Navală Permanentă din Mediterana (STANAVFORMED) a efectuat, la terminarea exercițiului COOPERATIVE PARTNER 2004, o vizită de trei zile la Constanța, în perioada 2-5 iulie. În port au fost prezente doar patru dintre navele grupării, respectiv fregatele *Schleswig-Holstein* (Germania), *Elli* (Grecia), *Gökceada* (Turcia) și distrugătorul britanic *Newcastle*, celelalte nave (opt națiuni contribuie permanent cu nave la STANAVFORMED: Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Germania, Italia, Spania, Olanda, Grecia și Turcia) fiind implicate în alte activități. STANAVFORMED a fost înființată în anul 1992 și este subordonată Comandamentului Naval Aliat din Sudul Europei (NAVSOUTH). Misiunile sale includ prezența permanentă a unei grupări navale NATO ca un exemplu constant și vizibil al coeziunii Alianței, dezvoltarea și întărirea dialogului cu

țările riverane Mării Mediterane și Mării Negre prin vizite în porturi, participarea la exerciții naționale și internaționale, inclusiv din cadrul Parteneriatului pentru Pace. Menționăm că din anul 1997 gruparea participă și la operațiuni militare, cel mai elocvent exemplu fiind implicarea în operațiunea Active Endeavour, care vizează combaterea amenințării teroriste globale, inclusiv de pe mare, zonele în care acționează fiind Strîmtoarea Gibraltar și estul Mării Mediterane.

Referitor la costurile și beneficiile pentru țările care participă cu nave la STANAVFORMED, contraamiralul de flotilă german Hans-Jochen Witthauer, comandanțul grupării, a avut amabilitatea să declare, pentru revista noastră: „*Este greu de estimat exact care sunt costurile, pentru că o navă consumă bani indiferent dacă stă în port sau ieșe pe mare. Întotdeauna problema costurilor trebuie pusă în relație cu ceea ce obții de pe urma acestor costuri, iar una din problemele importante este instruirea echipajelor. Participarea cu nave la operațiuni NATO, cum este*



Active Endeavour, aduce beneficii importante pentru că astfel participă la procesul de controlare sau limitare a terorismului, iar una din explicațiile pentru faptul că nu s-au înregistrat acte teroriste semnificative pe mare sau de pe mare este, evident, aceea că teroriștii nu au



STANAVFORMED

AN OPEN STRUCTURE
FOR ALL NATO COUNTRIES

Right after the end of COOPERATIVE PARTNER 2004 exercise, Standing Naval Force Mediterranean paid a three day visit in Constantza Naval Base, in the early days of July. That is the first visit in Constantza of STANAVFORMED, as an allied force, after Romania has become NATO member.

putut acționa pe mare pentru că noi ne-am aflat în zonele respective."

Pe durata escalei s-au efectuat vizite protocolare la Comandamentul Operațional Naval, iar contraamiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale, și contraamiralul de flotilă Victor-Aurel Blideanu, comandantul Comandamentului Operațional Naval, au participat la un dejun oficial la bordul fregatei germane *Schleswig-Holstein*. În cadrul discuțiilor au fost analizate formele și metodele de instruire și pregătire la bordul navelor. Totodată s-a urmărit și identificarea unor noi modalități de participare a navelor românești la

activitățile comune de antrenament ale STANAVFORMED. Gruparea Navală Permanentă din Mediterana, ca și alte structuri NATO, urmează să intre într-un proces complex de transformare, dar va rămâne în continuare, după cum ne-a precizat contraamiralul Hans-Jochen Witthauer, o structură deschisă tuturor membrilor mai vechi sau mai noi ai Alianței: „*STANAVFORMED nu va mai exista multă vreme ca o grupare navală permanentă, dar ea va continua să furnizeze principalele componente maritime permanente pentru constituirea unei forțe de reacție. Fiecărei națiuni membre a Alianței i se va oferi posibilitatea să*

participe la această forță de reacție în modul în care va considera necesar: cu o companie de infanterie, cu forțe aeriene sau cu forțe navale. Personal, mi-ar plăcea să văd cât mai multe națiuni participând la această forță de reacție, în primul rând pentru că o varietate mai mare a națiunilor implicate ar duce la creșterea coeziunii Alianței și, în al doilea rând, deoarece tot ceea ce facem este urmarea unor decizii politice și cu cât sunt implicate mai multe țări cu atât avem un sprijin mai puternic în interiorul Alianței. Va rămâne o structură deschisă în continuare, la care poate participa orice membru NATO cu mijloacele pe care le consideră necesare.”



Nava-școală MIRCEA

Un ambasador inedit

Maior Costel SUSANU

„Suntem convinși că vom reprezenta țara cu cinste...” spunea comandantul marșului, contraamiral de flotilă Petrică Stoica, pe 19 aprilie, la plecarea din portul Constanța. Toate informațiile primite până acum în legătură cu participarea velierului românesc la competiția nautică TALL SHIPS CHALLENGE vin să confirme și să întărească această afirmație.

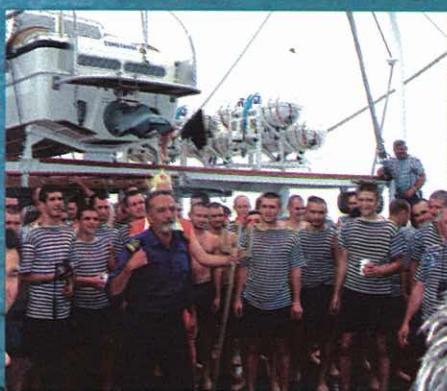
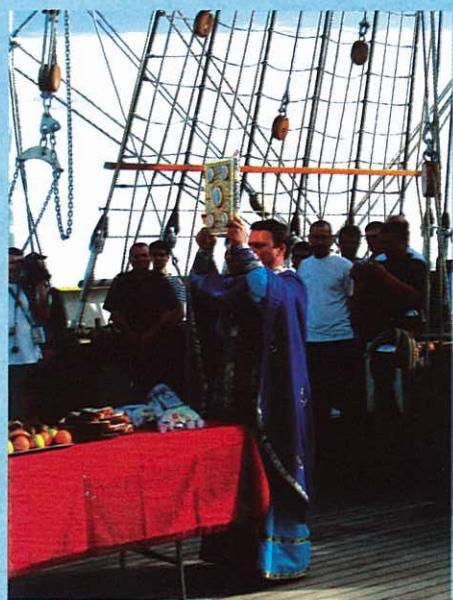
Organizatorii au anunțat, pe 19 iulie, rezultatele oficiale ale etapei desfășurate între porturile Charleston și Delaware Bay, în clasamentul final *Mircea* ocupând locul doi.

În perioada 15-19 iulie, pe parcursul vizitei la Newport (SUA), comandantul marșului și comandantul navei, comandor Dinu Pamparău, s-au întâlnit cu președintele Colegiului Naval de Război al SUA, cu guvernatorul statului Rhode Island și cu primarul orașului.

Prezența navei românești la Newport a atras, ca în toate porturile vizitate până în prezent, un număr foarte mare de vizitatori și interesul mass-media, posturile de televiziune NBC și ABC dedicând spații ample de emisie participării navei-școală *Mircea* la competiție.

Dacă până anul trecut toți am simțit lipsa siluetei inconfundabile a velierului din parada navală tradițională organizată de Ziua Marinei Române, anul acesta lipsește motivat, simbolul Forțelor Navale Române assumându-și această inedită misiune diplomatică. Pe 15 august, de ziua marinilor, suntem alături de cei 190 de membri ai echipajului, pe care îi vom primi cu onorurile cuvenite, pe 26 septembrie, la revenirea în portul Constanța.





90 de ani de viață... ...O VIAȚĂ DE MARINAR

dr. Mariana Păvăloiu

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

*M-am născut în satul Bistreț, din județul Dolj, sat situat pe malul bălții cu același nume, la Dunăre, în ziua de 28 iulie/10 august 1914. Așa-și începe domnul comandor Mihai Chirita „schita umoristică și autobiografică”, *Amintiri din viața mea*. La absolvirea școlii primare, din satul natal (1927), învățătorul Gherase Popescu a insistat pe lângă tatăl său să-l lase mai departe, însoțindu-l chiar la admitere la Liceul Militar „Ștefan cel Mare” din Cernăuți, unde, dintre cei 880 de*

candidați a ocupat locul 11. Examenul de admitere a însemnat pentru mine și primul contact cu cei de la oraș.

„Moșul”, cum l-au poreclit colegii cernăuțeni, a făcut pasiune pentru matematică, astronomie, chimie, fizică, literatură și filozofie. Vreme de cinci ani a colaborat la *Gazeta matematică* și a participat la concursul *Tinerime Române* de la București. La absolvirea clasei a V-a s-a mutat la Liceul Militar „D. A. Sturdza”, din Craiova (1932-1934).

La marină m-am dus mai mult dintr-un capriciu, având drept opțiune, ca unul ce mă aflam printre premianții clasei. Până

atunci văzusem o singură dată mare, în vara anului 1930, când am fost trimis în tabăra liceelor militare de la Eforie. Despre vapoare nu știam mai nimic. La vizita pe care am făcut-o la Constanța, după terminarea Școlii Pregătitoare de Ofițeri din București, în primăvara anului 1935, ieșind cu N.S. Constanța în mare, eu încercam să descopăr corelația dintre cărmă și elice, de fapt ele acționează independent. La Bistreț, eu nu văzusem decât slepuri nepropulsate [...]. Mi-au devenit dragi atât marea cât și marina. Timp de peste patru decenii, cât am activat în marină, am cunoscut numai

Promoția 1937 a Școlii Navale la avansare (1 iulie 1937). În rândul doi, primul din stânga, aspirantul Chirita M. Mihail



satisfacții intelectuale și morale, începând cu voiajele din Marea Neagră și Marea Mediterană, fiind ambarcat mai întâi ca elev, apoi ca ofițer și profesor al Marinei Militare și încheind seria acestor voiaje cu cel întreprins în Oceanul Atlantic cu „Polar II”, în 1974, ca inspector de navigație.

La absolvirea Școlii Navale „Mircea” (1937) a fost repartizat pe N.M.S. Bucovina, iar în anul următor îl aflăm pe monitorul *Lascăr Catargiu*.

În perioada noiembrie 1938 – aprilie 1940 a urmat cursurile Școlii de Aplicație a Marinei, unde a dovedit că va deveni un bun ofițer în care se poate pune oricând nădejdea. După terminarea școlii, la 1 aprilie 1940, a fost repartizat ofițer cu A.A. pe monitorul Ardealul, cu care a participat la operațiunile de evacuare a Basarabiei, pe timpul cărora „a dat doavadă de curaj și calm. În primele patru luni de război ca șef al armamentului A.A. pe aceeași navă, s-a comportat ca un ofițer curajos, exemplu tipic al ofițerului de război. A fost propus la decernare cu „Coroana Română”.

În următorul an, a fost detașat la Comandamentul Marinei Regale, unde a lucrat la *Cartea de semnale ca foarte bun ofițer*. În paralel, a urmat Politehnica din București.

La începutul lunii iulie 1943 a primit funcția de ofițer secund pe monitorul *Mihail Kogălniceanu*, comandantul votându-l un foarte bun ofițer, pe care se poate conta în orice împrejurare. Locotenentul Chiriță și-a continuat activitatea pe timp de război, în anul 1944, la bordul monitorului *I.C. Brătianu*.

În ziua de 27 august, conform ordinelor superioare, s-a pus la dispoziția amiralului sovietic Gorškov cu monitorul și echipajul; comandanțul navei era în spital. Dar printr-o acțiune perfidă și lașă, la orele 4 dimineața – 1 septembrie – monitorul fiind luat cu asalt de pistolari sovietici de pe cele două vedete ce ne încadrau, am fost trezit și făcut prizonier, împreună cu întreg echipajul, deși, îi prezentasem (am. Gorškov) în ziua de 28 august declarația scrisă de loialitate și colaborare la războiul antihitlerist. Dar, din ordinul aceluiași amiral am fost transportați cu camioanele în lagărul de triere de la Odessa, de unde au călătorit timp de trei săptămâni în vagoane de marfă. Destinația a fost lagărul Oranki, situat la 60 km sud de orașul Nijnîi Novgorod, unde se aflau 6.000 de ofițeri români, căzuți prizonieri în bătălia de la



Stalingrad. Stranie închisoare, împrejmuită cu câteva rânduri de sărmă ghimpată (Convenția de la Haga prevedea că prizonierii nu vor fi închiși!) ... Șocul pentru noi avea să-l constituie apariția din pădure a unui convoi de căruțe încărcate cu lemn, trase de ofițeri români înhamăti.

Aici și-a petrecut Tânărul locotenent Mihai Chiriță 1.350 de zile, din care nu a existat o zi să nu-mi fie foame. Deoarece nu s-a înscris în divizia „Tudor Vladimirescu” sau „Horia, Cloșca și Crișan”, repatrierea a venit în mai 1948. Fiind un lagăr de ofițeri, și-a avut viața lui intelectuală – se țineau conferințe despre fapte istorice, bătălii, călătorii în țară și străinătate, iar matematicienii, juriștii, fizicienii, chimicii și militarii de carieră dădeau lecții la cerere, se învățau limbi străine. În lagăr se aflau ofițeri români, maghiari, germani și italieni.

La revenirea în țară a fost avansat la gradul de căpitan și Comisia, cercetând dosarul, a scos de sub orice vină, din punct de vedere al căderii în prizonierat, pe cpt. Mihai Chiriță și îl propune în unanimitate pentru a fi reîncadrat în cadrele active ale Armatei (Marinei Militare) și repus în toate drepturile promovării sale de ofițeri. Dar, ca majoritatea ofițerilor internați în lagăr, care n-a aderat la diviziile amintite, a fost trecut în rezervă.

În anul 1953, dată fiind extinderea Școlii Militare de Marină și trecerea, în cadrul ei, la pregătirea pe specialități, au fost aduse din rezervă cadre pentru catedre. Printre acestea a fost și domnul Chiriță, chemat să predea navigația și astronomia. În anul 1954 a fost numit șef al catedrei de astronomie nautică, aparate electrice de navigație

și hidrometeorologie. În această perioadă și-a redactat propriile cursuri: *Astronomie nautică*, publicat la Editura Militară, București, 1957 și, în colaborare cu cpt. It. Victor Pavica, *Navigația*, la aceeași editură, doi ani mai târziu. Cele două manuale sunt încă vii, fiind consultate în învățământul de marină militar și civil.

La puțin timp s-a retras la București unde, până la pensionare (1977), a lucrat în cadrul Inspectoratului Navigației Civile din Ministerul Transporturilor. Dar dragostea pentru învățământul de marină i-a rămas. A colaborat la redactarea valorosului *Lexicon maritim englez-român* cu corespondenți în limbile franceză, germană, spaniolă și rusă. De asemenea, a făcut parte din numeroase comisii de brevetare ale marinei comerciale, fiind cunoscut prin exigență, corectitudinea și profesionalismul său. La întâlnirile aniversare, foștii studenți marinari – civili și militari – îi rezervă binemeritatul loc de onoare, fiind decanul de vîrstă al profesorilor.

Din iubire pentru școala în care a învățat și mai apoi a predat, domnul comandor Mihai Chiriță s-a implicat efectiv și afectiv în realizarea Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Împreună am bătut din poartă în poartă (de marinari) adunând mare parte din ceea ce constituie astăzi patrimoniul material și moral al muzeului. Adeseori apelez la vastele-i cunoștințe și amintiri.

La zi aniversară – a nouăzecea – îl felicit și îi mulțumesc pentru cele peste două decenii de colaborare și prietenie.

La mulți ani, Domnule Decan!

7 septembrie 2002. Comandorul (r)
Mihai Chiriță împreună cu doamna
Mariana Păvăloiu, la Muzeul Academiei Navale



DE LA „MEDALIA MARITIMĂ” LA ORDINUL ȘI MEDALIA „VIRTUTEA MARITIMĂ”

Muzeograf
Georgeta BORANDĂ

Muzeul Marinei Române

„Medalia Maritimă” a fost instituită la 14 noiembrie 1936, prin Decretul Regal Nr. 2670, urmând a fi conferită atât personalului navigator cât și celui nenavigant, pe timp de pace și de război, pentru a răsplăti actele de curaj și vitezie. Medalia se prezenta sub forma unei piese rotunde cu diametrul de 30 mm, având marginile ușor vălurite. Pe aversul medaliei era ștanțată o barcă cu pânze în luptă cu valurile, sub care se afla, într-un cerc încoronat, cifra regelui Carol al II-lea. Pe revers era ștanțată o ancoră înconjurată marginal de un lanț prins de inelul ancorei, iar pe centru o panglică ondulată cu inscripția „PENTRU MARINĂ”. Personalul navigator primea însemnul surmontat de o coroană lungă de 20 mm, pe când la cel nenavigant panglica se prindea printr-un inel, direct de medalie. Modelul „de război” al medaliei conferite pentru fapte de arme prezenta, în plus față de modelul medaliei acordate în timp de pace, două spade cu lungime de 28 mm, încrucișate sub coroana regală. Panglica „Medalie Maritime”, cu o lățime de 35 mm, era lucrată din fir argintiu, fiind străbătută de trei benzi, lățe de 3 mm, de culoare azuriu. Medalia era instituită pe trei clase, clasa a III-a confectionată din bronz, clasa II-a din argint, iar clasa I, din argint aurit.

În anul 1938, când întregul sistem al decorațiilor românești a suferit unele modificări, prin Decretul Regal nr. 2775 din 5 august, „Medalia Maritimă” a fost rebotezată primind denumirea de „Virtutea Maritimă”. Totodată, conform unei reguli generale care a privit decorațiile conferite pentru fapte de arme, modelul „de război” al medaliei „Virtutea Maritimă” a primit la panglică două benzi marginale din fir auriu, cu lățime de 3 mm.

În anul 1941 medalia a mai suferit o modificare, în sensul că în interiorul cercului încoronat de pe avers a fost înlocuită cifra regelui Carol al II-lea cu cifra regelui Mihai I, rămânând apoi în uz până în anul 1947, când întregul sistem al însemnelor naționale a fost desființat.

ORDINUL „VIRTUTEA MARITIMĂ” și MEDALIA „VIRTUTEA MARITIMĂ” (2002)

După Revoluția din decembrie 1989 o serie întreagă de însemne naționale au fost recreate, în forme ușor modificate, în spiritul continuării tradiției decorațiilor românești instituite în perioada 1877-1947. Din categoria acestor însemne naționale face parte și „Medalia Maritimă” devenită ulterior „Virtutea Maritimă”, care a reapărut nu doar în forma inițială de medalie, ci și ca ordin național, ceea ce i-a sporit importanța în ierarhia decorațiilor românești.

La 9 iulie 2002, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 461, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 31 iulie 2002, prin care au fost instituite Ordinul „Virtutea Maritimă” și Medalia „Virtutea

Maritimă”, cu însemne de pace și de război, făcând parte din categoria decorațiilor pe domenii de activitate, în cazul de față pe domeniul marinei.

În ierarhia sistemului național de decorații, ordinul „Virtutea Maritimă” cu însemne de pace și de război, este asimilat, la grade egale, cu ordinul „Virtutea Aeronautică” și „Virtutea Militară”. Totodată, medalia „Virtutea Maritimă” cu însemne de pace este asimilată claselor similare ale medalilor „Virtutea Aeronautică” și „Virtutea Militară”, în timp ce medalia „Virtutea Maritimă” cu însemne de război este asimilită claselor corespunzătoare ale medalilor cu însemne de război „Bărbătie și Credință” și „Virtutea Aeronautică”.

Ordinul „Virtutea Maritimă” cu însemne de pace și de război se poate acorda ofițerilor în activitate, în rezervă sau în retragere și personalului civil cu pregătire superioară care lucrează în domeniul apărării, al forțelor maritime și fluviale și marinei comerciale, navelor militare și unităților militare aparținând forțelor maritime și fluviale. Ordinul „Virtutea Maritimă” cu însemne de pace recompensează serviciile aduse statului român în domeniile apărării în timp de pace, iar cel cu însemne de război se acordă pentru fapte de arme deosebite și pentru acte de eroism în timp de război sau pentru acțiuni de luptă de succes, desfășurate sub egida unor organisme internaționale.

Ordinul „Virtutea Maritimă” cu însemne de pace este limitat la maximum 650 de membri, în timp ce ordinul cu însemne de război se poate conferi nelimitat.

Ambele ordine, atât cel cu însemne de pace cât și cel cu însemne de război, cuprind 4 grade, în ordine crescătoare, după cum urmează: cavaler, ofițer, comandor, mare ofițer.

Însemnul de pace al gradului de Cavaler este o cruce confectionată din argint, emailată albastru, cu brațul vertical înalt de 44 mm, stilizat în formă de ancoră, iar brațul orizontal, lung de 40 mm, cu capete terminate în formă de crin. Pe avers acest însemn are un scut emailat alb, pe care este ștanțată o acvilă din argint aurit, ținând în cioc o cruce ortodoxă, în gheara dreaptă o sabie, iar în stânga un buzdugan și având pe piept armele României. Pe revers, pe brațul vertical sunt înscrise, cu cifre albe, două date: „1936” și „2000”, reprezentând date istorice privind ordinul „Virtutea Maritimă”, iar pe brațul orizontal este scris cu litere albe „VIRTUTEA MARITIMĂ”.

Însemnul este surmontat de o semicunună formată dintr-o ramură de stejar și una de laur, legate cu o fundă, iar cel pentru militari are între brațele crucii o cunună ovală din frunze de laur, emailate verde închis. Panglica este din rips moarat alb-argintiu, cu o dungă centrală și două dungi marginale, albastru deschis.

Însemnul de război al gradului de Cavaler primește între brațele crucii două spade încrucișate, iar panglica acestuia este mărginită spre interior de un fir auriu.





FROM THE MARITIME MEDAL TO THE MARITIME VIRTUE ORDER AND MEDAL

The Romanian Parliament issued the Law no. 461 on 9th of July 2002 that has established the Maritime Virtue Order and the Maritime Medal, with marks of peace and war. The Order and the Medal belong to the Forces medal category, in this case being Navy. The medals are part of the national marks category recreated after 1989, slightly modified, preserving the spirit of Romanian medal instituted during 1877 – 1947. This is Maritime Medal's case (1936) that became Maritime Virtue (1938). It has reappeared not only in its first shape but also as a national order; the event increasing its importance into the Romanian medal hierarchy.

Însemnul de pace al gradului de Ofițer este aurit, iar panglica acestuia are o rozetă cu diametrul de 25 mm. Ca și la gradul de cavaler, **însemnul de război al gradului de Ofițer** are între brațele crucii două spade încrucișate, iar panglica mărginită cu un fir auriu.

Însemnul de pace al gradului de Comandor are înălțimea de 55 mm și lățimea de 50 mm și este confectionat din argint. La acest grad, capetele deschise ale cununii care surmontează însemnul sunt unite printr-o bară, prin care este petrecut un inel plat. Prin acest inel este trecută panglica, lată de 45 mm, având lungimea reglabilă, pentru a fi adaptată la circumferința gâtului (comandorul este singurul grad al ordinului care se poartă la gât). Ca și la celelalte grade, **însemnul de război al gradului de Comandor** are două spade încrucișate între brațele crucii și panglica mărginită de un fir auriu.

Însemnul gradului de Mare Ofițer al ordinului este compus din **însemnul propriu-zis** și placă gradului. Însemnul propriu-zis și panglica de pace ale acestui grad sunt identice cu **însemnul** și panglica

personalului civil fără studii sperioare, care lucrează în domeniul apărării, forțelor maritime și fluviale și marinei comerciale, pentru a răsplăti rezultatele remarcabile obținute în exercitarea atribuțiilor și în îndeplinirea misiunilor încredințate (cea cu **însemn de pace**) sau pentru fapte de armă (cea cu **însemn de război**).

Medalia „Virtutea Maritimă” cu **însemne de pace** este nelimitată ca număr pentru clasele a III-a și a II-a, și limitată la un număr de 650 de membri pentru clasa I.

Atât medalia cu **însemne de pace**, cât și cea cu **însemne de război** cuprind trei clase, cu următoarele deosebiri: clasa a III-a este brunață, clasa a II-a argintată, iar clasa I placată cu aur. Cât privește descrierea medaliei, **însemnul de pace** este circular, cu diametrul de 35 mm, și are marginea ușor ondulată, fiind confectionat din tombac. Pe avers este redată în relief o barcă cu pânze plutind pe o apă agitată, la proa acesteia, în picioare, fiind silueta lui Iisus Hristos, în partea de jos este Stema României, înălță de 8 mm. Pe revers, marginal, este un lanț, cu 39 de inele, unite la partea superioară



de pace ale gradului de Comandor. Placa **însemnului de pace** a gradului de Mare Ofițer este o stea bombată cu opt grupe de raze, confectionată din argint și având diametrul de 75 mm. În centrul stelei se află un medalion emailat alb, pe care este aplicată o acvilă din argint aurit, ținând în cioc o cruce ortodoxă, cu sabia și buzduganul în gheare și cu armele țării pe piept. Medalionul este înconjurat de un inel emailat albastru, având în partea superioară inscripția „VIRTUTEA MARITIMĂ” scrisă cu litere albe, iar în partea inferioară o semicunună din frunze verzi de lauri pentru militari, sau 3 steluțe pentru civili. Pe spate placa **însemnului** are un sistem de prindere.

Însemnul de război al gradului de Mare Ofițer are **însemnul propriu-zis** și panglica identice cu cele ale gradului de Comandor, în timp ce placa acestui **însemn** are sub medalionul central două spade încrucișate.

Membrii ordinului „Virtutea Maritimă”, indiferent de gradul pe care îl au, sunt numiți „Cavaleri ai Ordinului Virtutea Maritimă” și se întrunesc, de regulă, de Ziua Marinei, la 15 august, aceasta fiind de altfel și Ziua Ordinului „Virtutea Maritimă”.

Medalia „Virtutea Maritimă” cu **însemne de pace** și de război se poate acorda maiștrilor militari și subofițerilor în activitate, în rezervă sau în retragere, militarilor în termen, militarilor angajați și

prin inelul unei ancore, care ocupă centru medaliei. Peste ancoră trece o eșarfă cu inscripția „VIRTUTEA MARITIMĂ”, sub care sunt inscripționați anii „1936” și „2000”. Pentru militar **însemnul** este surmontat de o semicunună, formată dintr-o ramură de stejar și una de laur, iar pentru civili, la partea superioară a **însemnului** se află inelul de prindere al panglicii. Aceasta, lată de 35 mm, este din rips moarat alb-argintiu cu dungă marginale albastru deschis.

În privința medaliei „Virtutea Maritimă” cu **însemn de război** aceasta prezintă caracteristicile generale ale medaliei cu **însemn de pace**, dar are între medalie și semicunună din frunze de laur și stejar două spade încrucișate, din materialul corespunzător clasei, iar panglica mărginită de un fir auriu.

Deși această medalie este continuatoarea directă a „Medaliei Maritime”, devenită ulterior „Virtutea Maritimă”, ea nu reprezintă o reeditare fidelă a vechii medalii, noul model al acesteia aducând elemente de noutate – așa cum se poate constata din descrierea celor două piese –, dar păstrând, așa cum era și firesc, forma generală de prezentare, clasele și modul de diferențiere a acestora și, ceea ce este cel mai important, ideea generoasă care a stat la baza instituirii medaliei – răsplătirea meritelor celor mai fideli slujitori ai marinei române.

Azimut cultural

► De ziua Drapelului Național, la Muzeul Marinei Române s-a organizat expoziția „ONOARE ȘI PATRIE” care cuprinde drapele de luptă ce au aparținut unor unități și mari unități ale Forțelor Navale Române, lucrări de specialitate, regulamente, fotografii, brevete, decorații și documente de arhivă. Începând cu această vară, instituția are o sală specială a Drapelului Național și Drapelelor de Luptă ale principalelor unități din Forțele Navale Române.(F.B.)

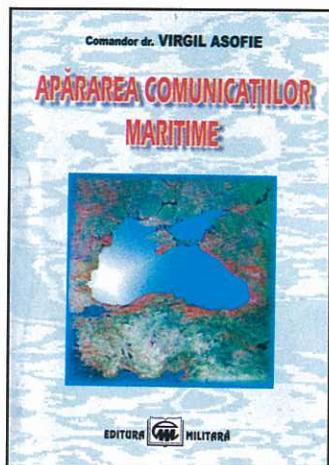


◀ Cu prilejul zilei independenței Statelor Unite ale Americii, sărbătorită la 4 iulie, la Muzeul Marinei Române s-a vernisat expoziția fotodocumentară „RELATII NAVALE ROMÂNO-AMERICANE”. Cuprinzând fotografii, publicații de specialitate, placșete, decorații, cărți și întreguri poștale, ștampile de bord - puse la dispoziție în majoritate de ferventul colecționar comandor (r) Francisc Hosciuc -, prin expoziție s-a rememorat colaborarea între Forțele Navale Române și U.S.Navy, vizitele unor nave și delegații militare americane în portul Constanța.(F.B.)

În spiritul bunelor relații de colaborare dintre Forțele Aeriene Române și Forțele Navale, Muzeul Marinei Române a găzduit marți, 20 iulie, conform unei tradiții cu o vechime mai mare de un deceniu, o adunare festivă consacrată Zilei Forțelor Aeriene Române. Manifestarea a fost organizată în colaborare cu Asociația Română pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii, filiala Constanța. Cu acest prilej, a fost vernisată expoziția fotodocumentară „AVIA 2004” și a fost oficiată o slujbă de sfântire a ansamblului monumental dedicat primului hidroavion românesc GETTA, construit în anul 1925 de Societatea de Transport Constanța, în localul din strada Grivița nr. 44. Realizat, la inițiativa ARPIA Constanța și Asociației Cultul Eroilor, de către regretatul artist plastic Traian Marinescu și dezvelit pe data de 14 august 1992, monumentul a avut un destin mai puțin fast. Deși fusese donat primăriei, în urma schimbărilor succesive a proprietarilor clădirii și chiar a demolării, ansamblul monumental s-a aflat într-un permanent pericol de degradare și chiar dispariție fizică, la un anumit moment fiind furat și ulterior recuperat. Amplasarea acestuia în parcul Muzeului Marinei Române reprezintă o soluție fericită și un act reparator care realizează astfel un punct de confluență pe scara istoriei, între aviația și marina română.(B.D.)



● La închiderea ediției am primit la redacție cartea comandorului dr. Virgil Asofie, comandanțul Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, intitulată **APĂRAREA COMUNICAȚIILOR MARITIME**. Cartea

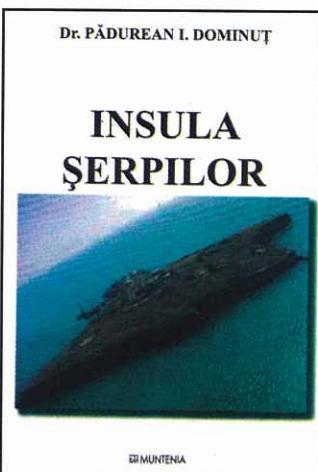


este rodul lucrării de doctorat a autorului consacrată problematicii apărării comunicațiilor pe mare, temă care reprezintă o preocupare majoră a teoreticienilor militari, intrată de ceva vreme în ecuația definirii politiciilor navale ale statelor lumii. Lucrarea este structurată pe cinci capitole. Primul se referă la Comunicațiile maritime, element al infrastructurii economice, obiectiv al intereselor și acțiunilor politico-militare, al doilea este consacrat Comunicațiilor maritime din Marea Neagră, în timp ce ultimele trei se referă la asigurarea și apărarea comunicațiilor maritime pe timp de pace, în situații de criză și pe timp de război. „Minimalizarea importanței comunicațiilor maritime și tradiția doctrinelor de apărare continentală au ca rezultat la nivelul conducerii strategice materializarea soluțiilor de apărare a comunicațiilor costiere și eventual a celor din zona economică exclusivă. În lucrările de specialitate existente,

apărarea comunicațiilor maritime se referă exclusiv la perioada de război și valorifică în general experiența celor două conflagrații mondiale. De aceea se impune adaptarea conceptiilor tradiționale și a măsurilor de punere în practică a acestora la noile realități politico-militare”. Acestea sunt doar câteva din ideile pe care autorul le prezintă în *Argumentul* care deschide lucrarea și pe care le-am amintit doar pentru a provoca interesul cititorilor. (B. D.)

Comandor dr. Virgil Asofie, Apărarea comunicațiilor maritime, Editura Militară, București, 2004, 308 p.

● În prima zi a lunii iulie, la Biblioteca Județeană „I.N.Roman” s-a lansat cartea **INSULA ȘERPILOA** – autor dr.



Dominuț Pădurean, profesor la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Destinul atât de tulburător, de fascinant, dar și dureros al acestui ținut, ce a rămas încă „rana deschisă” a României, a provocat un ardelean să studieze, să cerceteze, să scormonească în arhive și să dea, apoi, istoricilor,

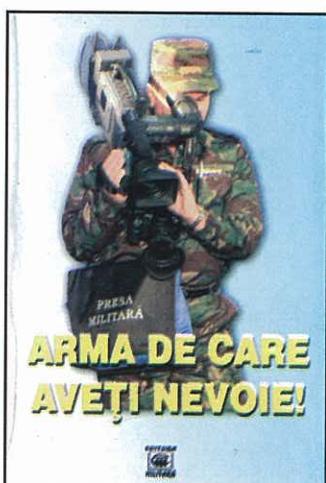
geologilor, geografilor, biologilor, gazetarilor un bogat material documentar care răspunde preocupărilor lor, fiind prima monografie științifică românească dedicată Insulei Șerpilor. Era necesară o astfel de lucrare deoarece, aşa cum se subliniază și în prefața ei, la scară universală Insula Șerpilor constituie un caz unic: în nici un colț de lume, un teritoriu izolat și mic, practic un colț de stâncă, nu a cunoscut o atât de bogată și zbuciumată istorie, pe parcursul a 2781 de ani (prima atestare a fost făcută în 777 i.Chr. de către Arkitinos din Milet, în „Aithiopis”).

Structurată pe 7 capitole, cuprinzând peste 500 de pagini, o vastă bibliografie și multe anexe documentare, cartea tratează în mod unitar Insula Șerpilor, pornind de la coordonate generale, considerații geologice, climatice, sol, floră, faună, toponimie, cartografie, mitologie și adevăr istoric, statut politico-juridic și stăpânitor, până la documentele din 2 iunie 1997 și actualul statut juridic, cu consecințele sale asupra intereselor geo-strategice ale României în bazinul Mării Negre.

Pertinent scrisă și elaborată, lucrarea se adresează atât specialiștilor cât și publicului larg deoarece, aşa cum susține autorul, „este o obligație morală și o necesitate istorico-juridică, impusă de actualul statut al insulei, să cunoaștem istoria, destinul acestei palme de pământ românesc”, cedat Ucrainei în 1997, printr-un document nedrept întocmit și ratificat. (F. B.)

● La înăplinirea a 145 de ani de la apariția primului număr al săptămânalului **OBSERVATORUL MILITAR**, „eveniment menit a reaminti meritele înaintașilor și prilej de reconfirmare publică a robusteții presei Armatei Române”, în peisajul publicistic a apărut lucrarea **ARMA DE CARE AVETI NEVOIE!**, editată de Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale și tipărită la Editura Militară.

Este prima antologie a jurnaliștilor militari (59 dintre cei foarte mulți) care au lucrat, între anii 1990-2004, în presa militară centrală scrisă, editată de Ministerul Apărării Naționale. Cartea cuprinde, pe lângă biografiile celor selectați, texte care, aşa cum susține în *Introducere* căpitanul Florin Șperlea „dovedesc talentul, dragostea pentru adevăr și responsabilitatea față de cuvântul scris ale condeierilor militari, acești minunați breslași ai ideilor, reuniți sub pecetea tainei, maestri aureolați cu faima de legendari combinatori ai literelor de foc”. Vă lăsăm pe dumneavoastră să descoperiți „lumea ostașilor” prin ochii, mintea și scriitura lor, autentici reporteri pe cărările timpului! (F. B.)



MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în luna în care se sărbătorește Ziua Marinei Române și modul în care erau redate evenimentele în paginile revistei Marina Română. Pentru mai multe amănunte se poate accesa și www.fortele-navale.ro.

Acum 13 ani (nr.7, august 1991).

Pe lângă editorialul semnat de comandanțul Marinei Militare întâlnim și mesaje adresate revistei și Marinei de către senatori din Parlamentul României. Fiind un număr dedicat Zilei Marinei găsim o serie de portrete ale marinilor militari, reunite sub rubrica Marinari de ieri, de azi și de mâine, tradiții de Ziua Marinei sau scurte incursiuni în istoria marinei sub titlul Marina română - trepte în timp. Mai scriam despre flota maritimă comercială azi, despre Santinelele mării (pe atunci se numeau Marina Grăniceri) și chiar despre Insula Șerpilor.



Acum 8 ani (nr.41, august-septembrie 1996).

Ziua Marinei era semnalată chiar pe copertă și continua în interior într-o nouă formulă publicistică și o rubrică specială, Drum spre puncta de comandă, prilej pentru a prezenta cititorilor oameni și comandanți din Marina Militară. Cea mai mare aplicație din cadrul Parteneriatului pentru Pace de până atunci, Cooperative Partner '96, ocupa spații ample în revistă, continuam Periplul navei militare Midia în jurul Europei (de data aceasta Portsmouth și muzeele sale navale), iar la rubrica File de istorie aflam despre Acțiunile de luptă la fluviu din primul război mondial.



Acum 3 ani (nr.81, august 2001).

Speranță și optimism se intitula editorialul numărului de Ziua Marinei care mai cuprindea urări din partea unor personalități și, sub forma unui reportaj, Tradiții și obiceiuri mariniarești. Cum e prin alte țări aflam din articoul Săptămâna marinei în Grecia, Divizionul Nave Scafandri era prezent și el în paginile revistei, continuam serialul Ofițeri de marină români în lagărele germane – Nicolae Valasoglu: De la Murvik la Lubeck. Luni de prizonierat și aflam noi informații despre Carol al II-lea și Dimitrie Știubei – 100 de ani de la nașterea comandanțului pictor. (B.D.)



Revista General de Marina (mai 2004). Din sumar: • Amiralul Sebastian Zaragoza este noul șef al Statului Major al Forțelor Navale Spaniole • Comunicarea politică în timp de război • Forța spaniolă de luptă contra minelor • Marea în filatelia: Strâmtoarea Gibraltar.

Defence express. Arms and Defence Industrial Complex of Ukraine, nr.1-2, 2004. Prin amabilitatea atașatului ucrainean al apărării la București, colonelul Ivan Toka, am primit la redacție câteva numere din publicația editată de Defence express. Ne-a reținut atenția stirea conform căreia crucișătorul *Ukraina* urmează să fie finalizat anul acesta (nava este terminată în proporție de 95%) printr-un fond special de la bugetul de stat în valoare de 5 milioane de dolari; guvernul ucrainean intenționează să-l vândă, cu ajutorul Rusiei, cel mai probabil Indiei sau Chinei. Semnalăm și un dosar consacrat construcțiilor navale militare din săntierele ucrainene destinate exportului unde sunt trecute în revistă toate tipurile de nave aflate în prezent în construcție, de la crucișătorul *Ukraina* (construcția acestuia a început la mijlocul anilor '80, iar celelalte trei nave ale clasei, *Moskva*, *Varyag* și *Mareșal Ustinov*, sunt în serviciul Marinei Ruse) la proiectul corvetei multirol de mare viteză *Hayduk*, de la nave de patrulare la nave pe pernă de aer, precum și motoare navale și turbine cu gaz sau echipamente.

REVISTA GENERAL DE MARINA

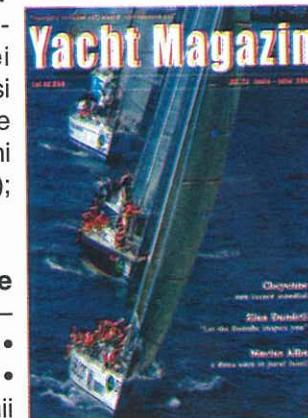
FUNDADA EN 1877
MAYO 2004



Notiziario della Marina, nr.5 (mai 2004). Din nou despre cea de-a XXI-a ediție a Trofeului Academiei Navale și a orașului Livorno (vezi și revista Marina Română nr.2); 50 de ani de existență a revistei în imagini (acum pentru perioada 1972-1989); Istorie – Cuirasatul *Roma*.



Yacht Magazin, nr.23, iunie-iulie 2004. Din sumar: Anghel Saligny – Făuritorul României maritime • Pasagerul fluvial *Regele Carol II* • Bol d'Or • A doua oară în jurul lumii • Rețea pan-europeană de navigație de agrement • Sfaturile unui campion • Dunărea în mitologia românească • Corsari și pirați tomitani. (B.D.)



● **Geta Negrescu, Pitești.** Marșul de instrucție al navei-școală *Mircea*, amplu mediatizat în revista noastră a trezit ecouri în sufletele unor oameni, ajunși la o vîrstă înaintată, legați vremelnici, prin legături văzute și nevăzute, de mare și de Marina Română. Am primit la redacție scrisoarea doamnei Geta Negrescu, din Pitești, din care redăm câteva fragmente: „...ca să vă arăt că sunt la curent cu activitatea echipajului de pe bricul *Mircea*, urez întregului echipaj călătorie frumoasă, plină de realizări și să se întoarcă în țară sănătosă. Sunt mândră că pe acest vapor, ca telegrafist, a lucrat și soțul meu (este vorba de maistrul militar Roman Negrescu, promoția 1938, n.red.), care acum ar fi avut 87 de ani dacă ar fi trăit. ... Eu sunt, ca și soțul meu, o luptătoare, pentru că viața mi-a rezervat multe supărări, dar în memoria soțului meu, care s-a luptat cu valurile oceanelor și, ca un bun radiotelegrafist, a rezistat, rezist și eu. Vă transmit sănătate și numai bine.”



● **Paul Ionescu, Galați.** După cum probabil v-ați dat seama și inițialele „necunoscute” la care faceți referire reprezintă aceleași lucru ca și în cazul celorlalte. În afară de inițiala de pe bordajul navelor, care precede numărul tactic de luptă (și în funcție de tipul navei poate fi F pentru fregată, D pentru distrugător, P pentru navă de patrulare etc.), în texte se întâlnesc și acele inițiale care preced numele navei și care explică apartenența acesteia. Dacă în cazul *HN*, de exemplu, se traduce prin Hellenic Navy (Marina Militară a Greciei) și în cazurile semnalate de dumneavoastră răspunsul este similar: *FGS* – Federal Germany Ship, *ITS* – Italian Ship, *SPS* (forma întâlnită de noi este *SNS* – Spanish Navy Ship).

SĂRBĂTOARE ÎN AUGUST

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Z										
2		I									
3			U								
4				A							
5					M						
6						A					
7							R				
8								I			
9									N		
10										E	
11											I

ORIZONTAL: 1. Orizontul, locul unde uscatul se unește cu marea – Bazin portuar unde se descarcă, încarcă și repară nave. 2. Mediu de conviețuire a unui marinări când navigă – Piesă din portul nostru vechi. 3. Culoare acceptată la însemnele de pe uniformele cu grade – Vâsle. 4. Butoiaș pe marginile – Atac, iureș – În cocă! 5. Abreviere pentru „Unitate vită mare” (Zool.) – Curs de specialitate în marină. 6. Magazia navei – Atmosferă (abr.uz.) – În sector! 7. Răpit în fond! ... Carey, cântăreață americană de muzică pop. 8. A înota – În acest loc (pop.). 9. Scâncet în bulboană! – Sport practicat de marinari – Siglă pentru „Național Recovery Administration”. 10. Siglă pentru „Royal Naval Air Service”, aviație maritimă – Port în Anglia, centru siderurgic, pe estuarul fluviului omonim. 11. Ridicare de valuri mari, la țărm.

VERTICAL: 1. Zina Vălureanu – Deschizătoare pe punte, prin care se încarcă mărfuri în navă. 2. Băiașul și-a pierdut capul! – A face să dispară un conflict. 3. Ca un corsar – Atacă în picaj, mâncând ce-i pui – În cală! 4. Element solid cu care nava își croiește drumul prin apă – Râu, affluent al Dunării, ce izvorăște din Carpații Păduroși (Rusia). 5. Siglă pentru „Asociația Internațională de Semnalizare Maritimă” – Luminat pe centru! 6. Dânsa din ocean! – Abis! – În tonus! 7. Vasul din Siutghiol! – Hämäät. 8. Casa marinarului în week-end – Multe sute – Prova traulerului! 9. A luat-o apa – Coșuri... la suprafață. 10. Ambarcații ce aduc și scot navele mari în/din port. 11. Stins în apă – Numele arab al fluviului Orontes din Orientul Apropiat.

DICTIONAR: UVM, ATM, TEES, AASI.

Ion BRINDEA

Dezlegarea careului din numărul trecut AUXILIARELE NAVEI:

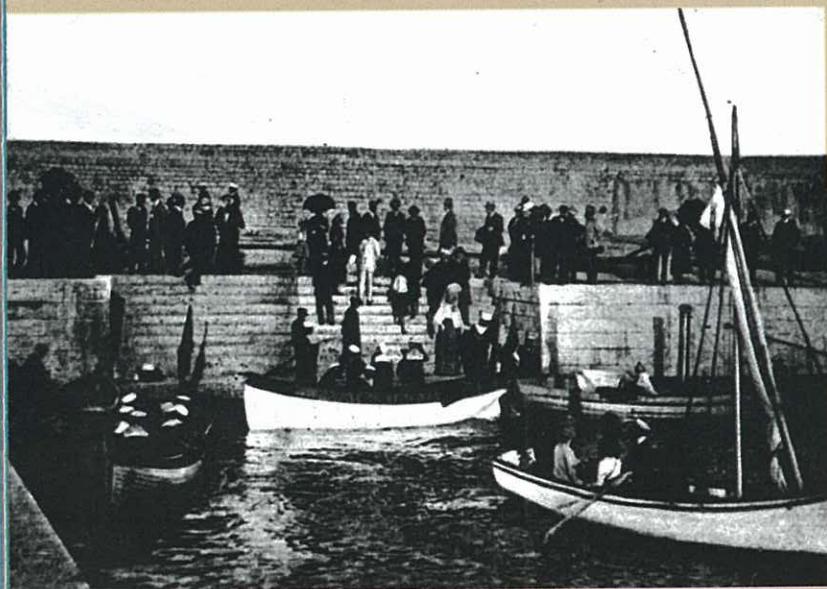
ORIZONTAL: 1. ETAMBOU – SGP; 2. DUNETA – OARA; 3. ERCA – RULIU; 4. C – ODGON – CIM; 5. AR – A – IDA – A; 6. TRAMBITA – AC; 7. IC – AUC – USNA; 8. MARGINE – C – R; 9. O – AI – ETRAVA; 10. NUDIST – ARAL; 11. AXA – SERIALE.

VERTICAL: 1. EDEC – TIMONA; 2. TUR – ARCA – UX; 3. ANCORA – RADA; 4. MEDA – MAGII; 5. BT – GABUI – SS; 6. OARO – ICNETE; 7. U – UNIT – ET – R; 8. OL – DAU – RAI; 9. SAICA – SCARA; 10. GRUI – AN – VAL; 11. PA – MACARALE.

Ochiul Flotei în istorie

Ochiul Flotei în istorie este o rubrică foto care vă propune cele mai reușite instantanee din istoria Marinei Militare Române. În acest număr imagini de la sărbătorirea Zilei Marinei în secolul trecut.

Rubrică realizată cu sprijinul Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ și a Muzeului Marinei Române



Serbări nautice

Ziua Marinei în portul Constanța la începutul secolului 20.
Serbări nautice în port.

Ambarcațiuni în concurs

Ziua Marinei la începutul secolului în portul Constanța. Plecarea vaporului *Împăratul Traian* în croazieră.



Serbări în port

Ziua Marinei la începutul secolului în portul Constanța.

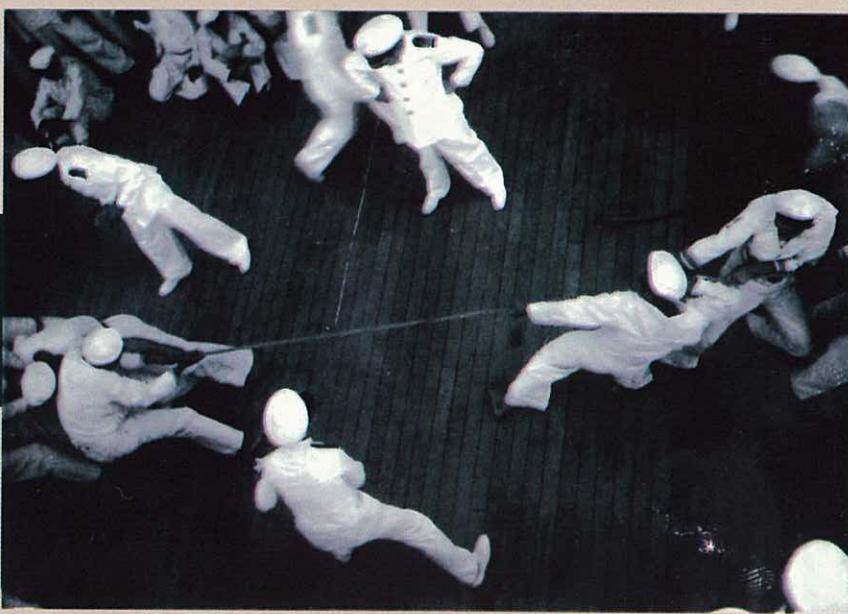
Lupta cailor

15 august 1939. Pe N.S. *Mircea* în Marea Mediterană de Ziua Marinei.



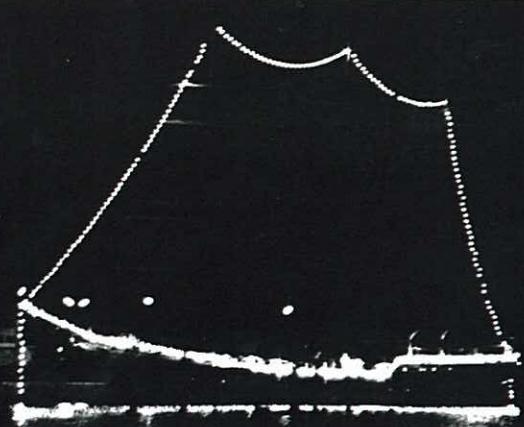
Alergarea în saci

1939. Ziua Marinei la bordul N.S. *Mircea* în Marea Mediterană, între Malta și Alexandria.



Trasul la parâmă

Serbări pe mare de Ziua Marinei la bordul N.S. *Mircea*, în primul său marș de instrucție.



Marele pavoaz

1988. N.S. *Mircea* la Ziua Marinei cu pavoazul electric aprins.

